

MELLEMT EKSTER / INTERTITLES

David Copperfield (A.W. Sandberg, DK, 1922).
Nordisk Films Kompagni.

Titelbog 14, p. 111-131 (pdf: p. 2-22)
Andre samlinger (pdf: 23-76)

Det Danske Filminstitut / Danish Film Institute

Aeg 1856.

David Copperfield

- ✓ 1 David Copperfield
af
Charles Dickens
- ✓ 2 Bearbejdet for Film af Laurids Skands
- ✓ 3 Iscenesat af N. W. Sandberg.
4. Fremstillet af ^N Nordisk Films Kompagni
København
- 4a. Varemærket
- 4b. Forspil
- ✓ 5. Denne Fortælling om en Menneskeskabne, - om Sorg og Glæde, -
begynder i et Hus i Blunderstone. - Det var ved Midnatstide
David Copperfield gik ind til Livet.
- ✓ 6. Lille Mrs. Copperfield var blevet Enke for et halvt Aar siden, -
og hun længtes - i sin Ensomhed - efter at se det Barn,
der endnu slumrede under hendes Hjerte.
(Margarethe Schlegel)
- ✓ 7. Bekey Trotwood, en Tante til vor endnu ufødte Helts afdøde
Fader, ventede nedenunder - edderspændt - paa et Resultat.
(Marie Sinesen)
- ✓ 7a. Hun havde svoret paa, at det skulde blive en Pige.
- ✓ 8. Legen, Mr. Chillip
(Charles Wilken)
- ✓ 9. - Det gaar fremad, - deroppe!
- ✓ 10. - Jeg er ikke døv!
- ✓ 11. - Hvad hedder Pigen?

Jeg 1856

David Copperfield

- ✓ 12. - Det er jo ikke sikkert, at det bliver en Pige!
- ✓ 13. - Tjenestepigen!
14. Udgaar
15. - Pegotty!
- ✓ 16. Pegotty
(Karen Caspersen)
- ✓ 17. - The!
- ✓ 18. - Laa snart den lille Pige er født, vil jeg være hendes Veninde. Hun skal hedde Betsey Trotwood Copperfield, og det maa ikke gaa hende galt i Livet!
- ✓ 19. - Men hvis det nu bliver en Dreng!
- ✓ 20. - Vrovl!
- ✓ 21. - Det blev en Dreng, - men en dejlig Dreng!
- ✓ 22. Hun satte aldrig mere sine Ben i Mrs. Copperfields Hus.
- ✓ 23. Helten i vor Historie, det lille Vaseu, som skulde komme til at leve Livet under Navnet David Copperfield...
- ✓ 24. skreg, som anede han, hvilke Sorgen og Bekymringer Tilværelsen med ødsel Haand stiller til Raadighed for sine Ofre.
25. I Akt.
- ✓ 26. Lille David blev efterhaanden 10 Aar til Glæde for sin Moder og for den trofaste Pegotty. - Høne Piger havde ikke dækket Solen i disse Aar, men en Eftermiddag, netop som Solen var ved at gaa ned, fik hans Skæbne det første Anuds.

Jeg 1856.

David Copperfield.

- v 26a. Lille David
(Martin Herberg)
- v 27. - Naar man gifter sig med en, og han dør, - saa kan man jo gifte sig med en anden, ikke Pegotty?
- v 28. - Min - lille Mor, - hun er ikke altid saa meget hjemme nu, som hun var før, - vel?
- v 29. Mr. Murdstone
(Robert Schmidt)
- v 30. - Jeg har tænkt paa at give Dem Ferie i nogle Dage, Pegotty.
- v 31. - ... og hvis De har lyst til at tage David med...
- v 32. Det var sidste Gang, hun i Fred skulde faa Lov til at kysse sin lille David, men det vidste hun ikke.
- v 33. Mens David var borte, haendte det, - der for bestandig skulde tage Solskinnet ud af hans Barndom... Han fik en ny Fader.
- v 34. Miss Murdstone, Brudgommens Løster, kom ogsaa fra Orgelbrus og Salmesang, - men det kunde man ikke se paa hende.
(Ellen Rosing)
- v 35. - Klara! Du er nu min Kustru! Husk altid paa, at mit Livsprincip er Fasthed - Fasthed i alle Forhold!
36. - De er altfor smuk og altfor tankeløs til at have Pigter. - Giv mig Deres Nøgler, saa skal jeg tage mig af Husets Forelske!
- v 37. Da Pegotty og David vendte tilbage fra Ferien, opdagede de, at der var sket en ublyggelig Forandring i Raagehuset.
- v 38. - Hvorledes er det, Du kommer hjem? Tag Din Hat af, Dreng!
- v 39. - Du har faaet en ny Far, kære Davy. Jeg haaber, at Du altid vil være en god Dreng og lyde... lystre!

Jeg 1856.

David Copperfield.

- ✓ 40. - Gaa op og kled Dem om! Jeg venter at finde Dem i Køkke-
net om 10 Minutter!
- ✓ 41. - Bliv her, David!
- ✓ 42. - Jeg er forbavret over Dig, Klara!
- ✓ 43. - David, naar jeg har med en stadig Hest eller Hund at
gøre, hvad tror Du saa, jeg gør?
- ✓ 44. - Jeg prygler den, saa den vaander og vrider sig ved det!
- ✓ 45. - Vask Dig - og følg med ned!
46. II Akt.
47. Dette blev Indledningen til et Børnespil, som dog ikke skulde
vare længe. - En Dag, da David som sædvanlig mødte
til Lektieafhøring...
- ✓ 48. - Det er sjette Dag, han ikke kan noget. Det er den trod-
sigste Dreng, jeg har kendt!
- ✓ 49. Han kunde ikke sine Lektier, - nej! Han glemte hvert
Ord, hver Afsættelse af Angst for de to Bøddler.
- ✓ 50. - Fortælle jeg Dig ikke i Aftes, at det var Prygl, som
skabte min Karakter?
- ✓ 51. - Oah, lad være Mr. Murdstone, slaa mig ikke. Jeg
har gjort mig saadan Umage!
- ✓ 52. Mørket lagde sig over Raagehuset... og David laa sta-
dig bag den aflåsende Dør!
- ✓ 53. Og han hørte Pegotty hviske, at han skulde sendes
bort - til en Skole...

Aeg 1856.

David Copperfield.

- ✓ 54. ... og at Pegotty vilde blive og passe godt paa hans lille Mor.
- ✓ 55. Et Par Dage senere slog Afskedens Time.
- ✓ 56. -Kære, lille David! Vær ikke vred paa din Mor. Jeg - er saa ulykkelig...
- ✓ 57. Det var sidste Gang, han saa sin lille Mor i Live, men det vidste han ikke.
- ✓ 58. Fattig og ensom var han, da han drog bort fra Raagehuset, - men hvor fattig og ensom var han ikke nu, da vi atter finder ham der...
- ✓ 59. -Det er Mor, det er min Mo'r! - Tag hende ikke bort!
- ✓ 60. -Pegotty, gaa aldrig fra mig. - Jeg har kun Dig tilbage!
- ✓ 61. Og mens Blomsterne stod i deres fagreste Flor, mens Sommeren sang sin Hymne til Livet, - blev lille Davids Mor senket ned i Tilintetgørelsen.
- ✓ 62. Da det atter blev lyst for David....
- ✓ 63. -De kan gaa op og pakke deres Tøj! - Vi har ikke mere Brug for Dem!
- ✓ 64. -Bliv her, Dreng! Min Broder har noget at sige Dig!
- ✓ 65. Du er en trodsig Dreng, en ond Dreng! Jeg vil ikke betale Skolepenge for Dig mere! Du skal sættes i Lære i London!
66. III Akt.
- ✓ 67. Faa Dage efter havde Firmaet „Murdstone & Grinby" faaet et myt lille Trædys i Pakhuset nede ved Floden.
- ✓ 68. Hvert Haab om at blive en lærd og udmærket Mand sluktes

Keg. 1856

David Copperfield

- ✓ i den lille Skakkels Bryst.
- ✓ 69. - Den Gentleman, Du skal bo hos, er kommet!
- ✓ 70. Mr. Micawber.
(Frederik Jensen)
- ✓ 71. - Min Adresse er - kun - Windsor Terrace, City-Road!
- ✓ 72. - En simpel Gade, - men... kort sagt, - jeg bor der!
- ✓ 73. - Jeg skal have den Ære at føre Dem til min ringe, - ringe - Bolig, naar De i Aften er færdig med Deres ansvarsfulde Arbejde!
- ✓ 74. David skyldede Hæsker den hele Sag, indtil hans Hænder var som Is, og ved Otteliden blev han hentet af Micawber, som bragte ham til sit Hjem.
- ✓ 75. - Jeg ska sie fra Skomaren, at nu vil han ha sine Penge. Nu har jeg været her fjorten Gange!
- ✓ 76. - Folk, som har Penge til Gode, bliver saa mærkkelig raa og simple!
- ✓ 77. - Er man Gentleman, tilgiver man. - Jeg tilgiver!
- ✓ 78. - Der sidder min Hustru. - Mine alt for mange Børns atopofrende Moder. - En Datter af England!
- ✓ 79. Mrs. Micawber.
(Anna Marie Wiehe)
- ✓ 80. - Jeg kan betro Dem, at Mr. Micawber venter, at noget skal vise sig, men viser det sig ikke snart, - saa nærmer hans Forlegenhed sig en Krise!
- ✓ 81. Vil De betale Regningen i Aften. Det har De lovet!

Aug 1856.

David Copperfield

- ✓ 82. - Skal vi sa have noget Øgeøl, min Elskede!
- ✓ 83. Efter nogle Maaneders forvirret Kamp med Kreditorerne oprandt den Dag, da "noget viste sig" for Mr. Micawber. - Og dette "noget" var Geldsfængslet. - Men han tog det som en Helt.
- ✓ 84. - Min Ijlsstyrke er tilstrækkelig muskuløs, til at jeg kan bære den Kendsgerning, at jeg og mine skal i Geldsfængsel...
- ✓ 85. - Men at Mr. Copperfield i Dag bliver husvild, - trods forudbetalt Leje, det skal jeg en Gang drage England til Regnskab for!
- ✓ 86. - Fat Dig, Mrs. Micawber. - Tenk paa Marie Antoinette - og de andre!
- ✓ 87. - Rejs til Deres Tante, - til den haarde Kvinde i Dover. - Jeg har paa Følelsen, at noget vil vise sig - i Dover!
- ✓ 88. - Drag Lære af min sorgelige Skabne. - Hvis en Mand tjener 20 Pund om Aaret og kun bruger 19, saa vil han vere lykkelig, men hvis han bruger 21, saa ender det med Fortvivlelse.
- ✓ 89. - Jeg har allid brugt 22!
- ✓ 90. Og saa begyndte David sin Vandring...
- ✓ 91. - Vil De maaske køre min Koffert til Diligencegaarden for 6 Pence?
- ✓ 92. Det var alt, hvad lille David ejede.
- ✓ 93. Og saa finder vi den lille Dreng, - paa Vej til Dover, - med et Haab i sin Ijal, der var lige saa vaklende som hans smaa Ben.
- ✓ 94. Ved Aftenstide.
- ✓ 95. Han bad til sin lille Mor i Himlen, om hun ikke nok vilde brede sine Fingre over ham og lede hans Skridt.

Aug 1856. David Copperfield.

- ✓ 96. Allerede næste Morgen stiftede David Bekendtskab med
Kjones farende Folk.
- ✓ 97. -Ja' den Trøje af. Du har stjaalet den fra en lille Dreng, jeg
kender.
- ✓ 98. ... Langt, langt borte laa Dover, - uendelig langt borte.
99. IV. Akt.
- ✓ 100. Fire Dage senere viste sig en snarset, forrevent og forhungret
lille Fremtoning uden for Mrs. Betsey Trotwoods Have.
- ✓ 101. - Ingen Dreng herind. Gaa! - Jeg hader Dreng og
Pøtler.
- ✓ 102. - Mrs. Trotwood! - Kære Mrs. Trotwood!
- ✓ 103. - Sante... Jeg er David Copperfield!
- ✓ 104. - Dick!
- ✓ 105. Dick, en Pørling som Mrs. Trotwood havde taget sig af.
(Peter Malberg)
- ✓ 106. - Dick, det er David Copperfield. - Hvad skal jeg gøre med
ham?
- ✓ 107. - Paske ham!
- ✓ 108. - Ja, Du har altid Ret, Dick!
- ✓ 109. - Det er min egen Opfindelse. Jeg har skrevet Sandheder paa
denne Drage!
- ✓ 110. - Og naar jeg sender den op, saa driver Sandheden for Vind
og Vejrs, - og jeg kan hale den ned, naar det passer mig!

Jeg 1856.

David Copperfield.

- ✓ 111. Saaledes blev lille David befriet for baade Snavs og Soger, men et Par Dage efter.
- ✓ 112. - Dick! - Osler!
- ✓ 113. - Tante! - Det er Mr. Murdstone og hans Søster!
- ✓ 114. - Deres mærkelige Maade at modtage os paa maa skyldes en Misforstaaelse. - Vi kommer for at hente en lille Landstryger, som er løbet fra sin Plads i London!
- ✓ 115. - Har De nogen Rest til denne lille Dreng?
- ✓ 116. - Vilde De have behandlet ham saa daarligt, hvis han havde været Deres egen Søn?
- ✓ 117. - Hvis han havde været min Søn, saa havde han været anderledes!
- ✓ 118. - Vil Du være hos de - Mennesker?
- ✓ 119. - Jeg vil raade Dem til at komme ud hurtigst muligt, - det er længe siden, der har været Odel og - Syngler paa mine Enemærker!
- ✓ 120. Det edle Løskendepar gik ud gennem Mrs. Trofwoods Havelaage med en underlig Følelse af, at de aldrig kunde være gaaet indad den, - og de viste sig aldrig mere.
- ✓ 121. Da Davids Tante ikke fandt Skolerne i Dover gode nok, rejste hun med ham til Canterbury for at tale med sin juridiske Konsulent, Sagfører Wickfield.
- ✓ 122. Wickfields lille Datter Pques.
(Else Nielsen)
- ✓ 123. Sagfører Wickfield.
(Paul Reumert)
- ✓ 124. Han skulde have været en Pige, men han blev en Dreng, - en sørgelig Kendsgerning, som jeg har forsonet mig med!

Jeg 1856.

David Copperfield.

- ✓ 125. - Jeg tror nok, at jeg kan vaske Kopper af, for jeg har vasket saa mange Flasker!
- ✓ 126. - Kære Mrs. Trotwood. Hvis David skal gaa i Skole her i Canterbury, saa er det bedst, han bor hos os.
- ✓ 127. - Mr. Wickfield vil gerne have Dig boende her. - Hvad siger Du til det?
- ✓ 128. Han sagde ingenting, - han blev blot saa lykkelig, - og saaledes gik det til, at lille David blev Pensioner i det Wickfieldske Hus.
129. V. Sket.
- ✓ 130. Ti Aar er gaaet... lyse og lykkelige Barndomsaar, i hvilke Agnes har været Sølen i Davids Tilværelse...
- ✓ 131. ... Straalende af Lykke over at have modtaget sin Sagførerbestalling træffer vi ham atter i det Wickfieldske Hus, hvor alt er ved det gamle...
- ✓ 132. ... kun med Sagfører Wickfield er det gaaet ned ad Bakke. - Han ser ud, som berer han paa hemmelige Sorgen, - for hvilke han søger Glemsel i Vinglasset.
- ✓ 133. David Copperfield Jorm Schmidt
Agnes Wickfield Karen Winther.
- ✓ 134. - Til Lykke, kære David. - Husk, at Du som Sagfører faar Ansvar for - andre Folks Penge. -- Gid Du aldrig maa blive - ulykkelig.
- ✓ 135. Paa Wickfields Kontor sad hans Kontorist Uriah Heep, som efterhaanden havde tilrevet sig Magten over sin mere og mere sløve Principal.
(Rasmus Christensen)

Jeg 1856.

David Copperfield.

- ✓ 136. - Kan ^{nu} Thøkke gaa jer en lille Tur. - Jeg vil gerne tale lidt med Mr. Wickfield.
- ✓ 137. - Jeg er meget ulykkelig over, at jeg - for Øjeblikket ikke kan sige Dem, - hvorledes Deres Pengesager staar!
- ✓ 138. - Husker du den første Gang, vi to var herinde, - for mange, mange Aar siden....
- ✓ 139. - Det er Uriah Heep. - Han forfølger mig som en Skygge!
- ✓ 140. - Han har faaet Magten over stakkels Far. - Jeg - gæser for Fremtiden!
- ✓ 141. - Jeg har i den senere Tid maattet overlade alt til Uriah Heep, - en dygtig ung Mand, - men om kort Tid skal jeg - skal vi - undersøge, hvorledes Deres Pengesager staar!
- ✓ 142. - Tillader De, at jeg i Udmyghed gratulerer Dem, Mr. Copperfield!
- ✓ 143. - Næste Aften deltog David i et Leek i London, - en tilsyneladende ubetydelig Hændelse, som skulde faa den største Betydning for ham.
- ✓ 144. Dora....
..... (Marina Bell)
- ✓ 145. - Maa jeg præsentere for Dem, mine Damer, den unge Sagfører, som har skrevet den Novelle, der frydede Dem i Inderdags.
- ✓ 146. - De to smaa Damer, der egentlig burde have været Graaspurve, - var Doras Tante!
- ✓ 147. - Her er Mr. David Copperfield, som nok en Gang bliver en verdensberømt Forfatter!
- ✓ 148. - Er det virkelig Dem, som har skrevet den yndige Fortælling
- ✓ 149. - Jeg er saa betaget af Deres Novelle. - De maa endelig tale meget

Aeg. 1856.

David Copperfield.

- med mig. Lad os gaa en Tur i Haven!
150. - De maa være et yndigt Menneske, naar De kan skrive saa yndigt!
151. Da svimlede det for David. - Han elkede Dora, - Haven, - Lygterne, - de to smaa Graaspurve inde i Huset, alt!
152. VI. Akt.
153. I den følgende Tid drev David rundt i Londons Gader, - sanseløs i sin Kærlighed til Dora, - og en Dag, da han kom gennem en ukendt Gade, hvis Beboere havde en egen Opfattelse af Renlighed...
154. (Brev, barnlig Skrift) Kære Mr. Copperfield!
Jeg vil saa gerne takke Dem for de yndige Timer, vi har tilbragt sammen, men jeg vil ikke aftale noget Stevne-møde, men hvis De tilfældigt kommer forbi Pullestuen Klokken 8 i Aften, - træffer De
Deres Dora.
155. - La' Deres aandsvage, skeløjede Unger drikke Vand, naar De ikke kan betale Mælkeregningen!
156. - Jeg skal sørre for, at De kommer i Gældsængslet igen!
157. - Mr. Micawber. - Kender De mig ikke?
158. - Jeg er ikke verdig at trykke Dem til mit Bryst, Mr. Copperfield. - Jeg er en Usling, en Tjalt, som enhver Mælksgøve kan fornærme!
159. - Jeg går i Korn...
160. - men jeg har ikke gjort noget endnu. - Betaler sig ikke.
161. Et smukt Barn, - som heller ikke betaler sig!

Aug. 1856. David Copperfield.

- ✓ 162. - Noget vil vise sig...
- ✓ 163. -.... Men det har ikke vist sig endnu....
- ✓ 164. -.... Kort sagt, - jeg kan ikke invitere Dem til Middag!
- ✓ 165. - Det vilde være mig en stor Glæde, hvis De og Mr. Micawber vilde spise til Middag hos mig i Morgen!
- ✓ 166. I Rullestuen ved Ottetiden.
- ✓ 167. - Den lykkelige Jip, - som altid er hos Dem!
- ✓ 168. - Er det da - saadan en - Lykke!
- ✓ 169. - Den højeste Lykke, - den eneste Lykke i Verden!
- ✓ 170. - Jeg er saa barnlig og saa - dum. - Det er vist ikke saadan - Lykke!
- ✓ 171. - Jamen saa - er vi vel forlovede?
172. David forlod Rullestuen og Dora som en beruset. - Og da Micawberfesten den næste Aften var paa sit højeste, var han endnu ikke blevet ædre.
- ✓ 173. - Saa snart noget viser sig, flytter vi hen i Piccadilly. - De skal altid være velkommen!
- ✓ 174. - Jeg forlader Dig aldrig, Micawber. - Aldrig!
- ✓ 175. Et Par Dage senere.
- ✓ 176. - Der sidder en Kvinde op i Deres Lejlighed og venter paa Dem. Hun kom i Morges, og hun har en sindsyng Tjener med!
- ✓ 177. - Kære David. - Jeg er ruineret, ødelagt. Jeg ejer ikke mere, end der findes i disse Kofferter!

Aeg 1856.

David Copperfield.

- ✓ 178. - Er det ikke rigtigt, Dick? Er vi ikke ødelagte? Er stakkels Wickfield ikke bankerot, og har vi ikke mistet alt gennem ham?
- ✓ 179. - Stakkels, kære Tante. Tab ikke Modet. Jeg kan arbejde, og vi skal nok komme igennem!
- ✓ 180. Men da mindedes han Dora og alle deres lyse Fremtidsplaner, som nu styrtede i Jæs...
- ✓ 181. - Og saa skal vi snart gifte os, og saa skal jeg være Din lille søde Børnekone!
- ✓ 182. - Er det Meningen, at - de Fremmede skal blive her?
- ✓ 183. Maatte David skyde sine Længsler fra sig, saa stode han dog paa Fremtiden. -- Hvor langt sørgeligere saa det ikke ud for stakkels Agnes...
- ✓ 184. - Jeg elsker Dem, Agnes. - Jeg skal prøve at redde Deres Fader, dersom De vil -- gifte Dem med mig!
185. VII Aft.
- ✓ 186. To Aar var gaaet med Lid og Gled, men nu skulde David hǔste Lǔnnen for sine ~~Ant~~ Anstregelser. Dagen var inde, da Dora skulde være hans Kustru!
187. - Du er meget pænere nu, end da vi vaskede Dig første Gang...
- ✓ 188. Dora og Agnes var kommet til at holde af hinanden i de forløbne Aar, og selvfølgelig skulde Agnes med til Brylluppet!
- ✓ 189. Saa lød da Orgelbruset i den Kirke...
- ✓ 190. ... hvor saa mangen Drǔm var givet Liv...
- ✓ 191. ... og hvor saa mangen Drǔm var skedd til Hvile!

Jeg 1856

David Copperfield

192. Hvis deres elskede Dora var død, kunde de umuligt have grødt mere!
- ✓ 193. I deres lille Sukkehjem.
194. - Daddie!
- ✓ 195. - Men hvad er det for et underligt Sprog, Du skriver!
- ✓ 196. - Det er Stenografi, lille Dora. Jeg maatte lære det grundigt, for jeg kunde faa Ansættelse i Underhuset som Stenograf!
- ✓ 197. Og saa forklarede han hende, hvorledes han i sin Fritid havde øvet sig, og hvorledes Tanten og Dick havde ageret Parlament.
- ✓ 198. Hvad Frihandelspørgemalet angaar, da maa for Australiens Vedkommende, - hm, - de Kloakker i London, som, - som er utætte, klistres sammen, og en Drage sendes op...
- ✓ 199. - Den cære Taler maa holde sig til Sagen...
- ✓ 200. - ... medens Karl den Førstes Hoved...
- ✓ 201. - Hvorfor lugter du til det, Du store, stygge Dreng?
- ✓ 202. - Det er ristet Franskebrød!
- ✓ 203. - Det er Peters, Daddie. - Er det ikke sødt, at din lille Barnekone har købt Peters til Dig?
- ✓ 204. - Tror Du ikke, at de skulde have været - lukket op?
- ✓ 205. - Det kan vi da selv gøre!
- ✓ 206. - Saa spiser vi Franskebrødet og ser paa Tønden, - det er næsten lige saa godt!
- ✓ 207. - Du elsker mig ikke, naar Jip spiser Skinke og træder i Smørret.
208. VIII Aft.

Jeg 1856.

David Copperfield.

209. Men naar de daglige Madvandskeligheder var forbi...

210. Lille Dora var altid Uvenner med sin Husholdningsbog.

211. (Regning)

REGNING

13.	1 $\text{t\ddot{u}}$ Smør	2	6
"	1 Tgl. Genever (Mrs. Copperfield)	0	4
14	3 Sild	0	3
"	$\frac{1}{2}$ Tgl. Genever (Mrs. Copperfield)	0	2
"	1 Glas Rom (" ")	0	5
15	1 Tgl. Genever (" ")	0	4
"	1 " " (" ")	0	4
		<u>4</u>	<u>4</u>

212. - Kære Dora, du drikker virkelig for meget!

213. - Hvad er det?

214. - Schnever!

215. - Det er væmmeligt, at hun benytter sig af, - at jeg er saadan en dum lille Gaas!

216. - Nu tænker vi ikke mere paa det. - Nu skal du spille for mig!

217. Lisse tonefyldte Skamringstimer, der hver Aften vendte tilbage, skankede de to Børn den højeste Lykke!

218. Tjoprøde sukkende Klange, der steg frem under brude Fingres Greb, sang det: Var lykkelige, mens Lykken er hos jer. Snart gaar den jert Hus forbi. -- Og de hørte det begge. -

219. (Brev) Mr. Copperfield!

Naar jeg, et strandet Skib, sender Signal til Dem, da er det ikke for at opnaa noget pekuniært. - Troertimod. - Rejs i Morgen til Canterbury, medbring Deres Tante. - Gaa forbi Hotel "De syv Apostle" Klokken 8 Aften. - Noget vil vise

Jeg 1856.

David Copperfield.

sig - i Porten.

Deres hengivne - af sit Fædreland sørgeligt behandlede -
Micawber.P.S. Som i halvandet Aar har været ansat hos en Styngel, der
hedder Uriah Heep.

✓ 220. Mørket hvilede over Canterburys Gader, da Klokken var 8 næste Aften.

✓ 221. - Micawber!✓ 222. - Noget vil vise sig... i Morgen Klokken 10... hos Mr. Wickfield -
Giv Nåde!

✓ 223. Den næste Morgen oprandt, - og Klokken blev 10.

✓ 224. - De kan godt gaa Dem en Tur, Micawber, til de Fremmede er gaaet!

✓ 225. - Mr. Wickfield er desværre ikke rask!

✓ 226. - Mr. Wickfield har desværre ikke været rask, siden en Styngel kom
her i Huset.✓ 227. - Og denne Styngel hedder Heep!

✓ 228. - Er De gal?

✓ 229. - Ja. - Gal paa Dem. Men nu er det forbi. - Jeg vil hellere sluge
en Kæbel, end jeg vil være med til Deres Kalbringestreg mere!✓ 230. - Økonomiske Omstændigheder trang mig til at flygte ind i
Tyveknaagten Heeps tidligere Bolig...

✓ 231. - ... Og en velsignet Aften håndte det...

✓ 232. - Heep er en Bedrager!✓ 233. - Kender Heep denne Bog? - Ved Tyven og Falskneren Heep, hvad
der staar i den?

Jeg 1856.

David Copperfield

234. - I denne Bog har Forbryderen Heep ført Regnskab over de Summer, han har bedraget Mr. Wickfield for!
235. - Det er et Held, at Labanen Heep har været en Gnier. Hver stjaalen Shilling er anbragt i Sparekassen!
236. - De har set min Fuldmagt til at lade Bedrageren Heep anholde. - Giv ham den mest beskidte Celle, der findes i Deres arede Tugthus. - Leve England!
237. - De undgik at komme til at hedde Heep. - Til Lykke!
238. - Kære Far. - Jeg tror, at alt vil blive godt!
239. IX Akt
240. Da Mrs. Trotwood og David næste Dag kom tilbage, ventede der dem en sørgelig Overraskelse.
241. - Kære Daddé. Du maa ikke blive vred paa Din lille Barne-kone, fordi hun er bleven syg!
242. - Jeg har været syg saa længe, saa længe, - men jeg vilde ikke sige det, Daddé!
243. - Jeg vilde blive saa lykkelig, hvis Agnes vilde komme!
244. - Du har været blind, David. - Jeg har længe med Sorg set, at lille Dora visnede for os. - Skriv nu til Agnes - og lad aldrig Din lille Kone se et bedrøvet Ansigt!
245. - Skakkels smaa Børn!
246. Og Agnes kom.
247. Du skal gaa, store stygge Daddé. - Jeg vil tale med Agnes.
248. - Lille gode Jip, Du er saa stille. - Forstaar Du, at vores lille

Jeg 1856.

David Copperfield

Mor er meget syg!

- ✓ 249. - Naar jeg er død, - saa skal Du spille for Dads. - Jeg ved, at Du vil være god imod ham. - Jeg vilde ogsaa - altid saa gerne være det, - jeg elsker ham saa højt, - men jeg - var for ung!
- ✓ 250. Langsomt visnede den lille, smukke Blomst, - og en stille Nat kaldte HAN, som havde givet hende Livet...
- ✓ 251. - Tag min Plads. - Vær god mod David - - til vi mødes!
- ✓ 252. - Alle smaa Blomster skal dø. - Alle Blomster!
- ✓ 253. - Alt for ung, Dads, - lille - Barne-hustru. - Far-vel!
- 254 x Aft.
- 255 Tre Maaneder aabnede David ikke et Brev. - Han talte ikke. - Han levede i en Døs!
- ✓ 256. - Jeg maa rejse en Tur i Morgen, - vil Du ikke ledsage mig, David?
257. - Jeg vil sige Farvel til Micawbers. De rejser til Australien!
- ✓ 258. Støste Dag i Fodbevarningen "Den glade Emigrant".
- ✓ 259. - Fint Vejr. Det bliver en dejlig Tur!
- ✓ 260. - Vil Du passe paa Børnene, - saa passer jeg paa Vejret!
- ✓ 261. - Datter af gamle England!
- ✓ 262. - ... Aldrig skal jeg glemme den Overlegenhed, hvormed De, - uden Hensyn til det Tekuniære, - har ladet det forjættede Land stige op for den micawberiske Horisont...
- ✓ 263. - ... Gud velsigne Dem... indtil jeg... kort sagt...

Jeg 1856.

David Copperfield

- ✓ 264. - ... kan betale tilbage!
- ✓ 265. - Gæmmer af England, - Tak for Tildelutningen!
- ✓ 266. - Hvad er der i Vejen med vor kære unge Ven?
- ✓ 267. - Lille Dora er død!
- ✓ 268. - Takkel, kære Ven!
- ✓ 269. - Lidet Chalup afgaar om!
- ✓ 270. - England leve -- og Australien!
- ✓ 271. Da hørte David Kirkeklokkens Slag ude paa Toden, og de fik nye Strøge i hans Sjæl til at dirre.
- ✓ 272. - Nu ved jeg det, Tante. - Jeg maa bort herfra. Jeg maa bort fra de Steder, hvor Minder hver Dag river op i min Sorg. - I Morgen forlader jeg England!
- ✓ 273. Tre Vintre og tre Somre kom og gik.
- ✓ 274. Gennem svære og tunge År i Udlandighed kæmpede David Copperfield sig gennem sine smertende Minder. - Han voksede i sin Sorg, - han blev Kunstner gennem taareløse Nætters Lidelser, - og han vendte tilbage.
- ✓ 275. - Kære Agnes! - Jeg har prøvet mig selv i de lange, øde År, - og nu kommer jeg til Dig, jeg ensomme Mand!
- ✓ 276. - Agnes, - skal jeg rejse bort igen, - til Ensomheden?
- ✓ 277. - Jeg følte altid Fred og stille Glæde, naar jeg var sammen med Dig. - Jeg vidste ikke hvorfor, - men jeg har tænkt saa meget over det i de År, jeg har været borte!
- ✓ 278. - Jeg ved det nu, Agnes. - Jeg elsker Dig!

Jeg 1856. David Copperfield.

✓ 279. - Jeg har elsket Dig hele mit Liv!

✓ 280. Epilog.

✓ 281. 15 Aar senere træffer vi en berømt Forfatter, i hans lykkeligste Tid. - Han kaldte sig David Copperfield...

✓ 282. ... men egentlig hed han... Charles Dickens.

✓ 283. (Brev, samme Skrift som 219)

Højstærede, af Guderne tilsmilede Forfatter
David Copperfield!

Paa Australiens og gamle Englands og egne Vegne sender jeg Dem min Hilsen. - Holt og lykkelig over at have kendt en saa berømt Personlighed som Dem, er det mig en Glæde at kunne skrive, at noget har vist sig. - Jeg har naaet alt.

Deres Micawber
Fredsdommer.

Norsk

David Copperfield

Svensk

David Copperfield

Tysk

David Copperfield

Engelsk

The love story of David Copperfield (London)

Fransk

David Copperfield.

David Copperfield

- 1. David Copperfield
af
Charles Dickens
- 2. Bearbejdet for Film af Laurids Skands
- 3. Iscenesat af A. W. Sandberg
- 4. Fremstillet af Nordisk Films Kompagni, København
- 4 a. Varemærket
- 4 b. Forspil.
- 5. Denne Fortælling om en Menneskeskabne, - om Sorg og Glæde begynder i et Hus i Blunderstone. - Det var ved Midnatstide David Copperfield gik ind til Livet.
- 6. Lille Mrs. Copperfield var blevet Enke for et halvt Aar siden, - og hun langtes - i sin Ensomhed - efter at se det Barn, der endnu slumrede under hendes Hjerte.
(Margarethe Schlegel)
- 7. Betsy Trotwood, en Tante til vor endnu ufødte Helts afdøde Fader, ventede nedenunder - edderspændt - paa et Resultat.
(Marie Dinesen)
- 7 a. Hun havde svoret paa, at det skulde blive en Pige.
- 8. Løgen, Mr. Chillip (Charles Wilken)
- 9. - Det gaar fremad, - deroppe!
- 10. - Jeg er ikke døv!
- 11. - Hvad hedder Pigen?
- 12. - Det er jo ikke sikkert, at det bliver en Pige!
- 13. -Tjenestepigen!
- 14. Udgaar
- 15. - Pegothy!
- 16. Pegothy (Karen Caspersen)
- 17. - The!
- 18. - Saa snart den lille Pige er født, vil jeg være hendes Veninde. Hun skal hedde Betsy Trotwood Copperfield, og det maa ikke gaa hende galt i Livet!
- 19. - Men hvis det nu bliver en Dreng!
- 20. - Vrøvl!
- 21. - Det blev en Dreng, - men en dejlig Dreng!

22. Hun satte aldrig mere sine Ben i Mrs. Copperfields Hus.
23. Helten i vor Historie, det lille Vmsen, som skulde komme til at leve Livet under Navnet David Copperfield.....
24. ... skreg, som anede han, hvilke Sorger og Bekymringer Tilværelsen med pdsel Haand stiller til Raadighed for sine Ofre.
25. I Akt.
26. Lille David blev efterhaanden 10 Aar til Glæde for sin Moder og for den trofasteste Pegotty. - Større Skyer havde ikke dækket Solen i disse Aar, men en Eftermiddag, netop som Solen var ved at gaa ned, fik hans Skæbne det første Knuds.
- 26 a. Lille David (Martin Herzberg)
27. - Naar man gifter sig med en, og han dør, - saa kan man jo gifte sig med en anden, ikke Pegotty?
28. - Min - lille Mor, - hun er ikke altid saa meget hjemme nu, - som hun var før, - vel?
29. Mr. Murdstone (Robert Schmidt)
30. - Jeg har tænkt paa at give Dem Ferie i nogle Dage, Pegotty.....
31.og hvis De har lyst til at tage David med.....
32. Det var sidste Gang, hun i Fred skulde faa Lov til at kysse sin lille David, men det vidste hun ikke.
33. Mens David var borte, hændte det, - der for bestandig skulde tage Solskinnet ud af hans Barndom ...Han fik en ny Fader.
34. Miss Murdstone, Brudgommens Søster, kom ogsaa fra Orgelbrus og Salmesang, - men det kunde man ikke se paa hende.
(Ellen Røvsing)
35. - Klare! Du er nu min Hustru! Husk altid paa, at mit Livsprincip er Fasthed - Fasthed i alle Forhold!
36. -De er altfor smuk og altfor tankeløs til at have Pligter.-
Giv mig Deres Nøgler, saa skal jeg tage mig af Husets Førelse!

37. Da Pegotty og David vendte tilbage fra Ferien, opdagede de, at der var sket en uhyggelig Forandring i Raagehuset.
38. - Hvorledes er det, Du kommer hjem? Tag Din Hat af, Dreng!
39. - Du har faaet en ny Far, lære Davy. Jeg haaber, at Du altid vil være en god Dreng og lyde ..lystre!
40. - Gaa op og klad Dem om! Jeg venter at finde Dem i Køkkenet om 10 Minutter!
41. - Bliv her, David!
42. - Jeg er forbavset over Dig, Klara!
43. - David, naar jeg har med en stadig Hest eller Hund at gøre, hvad tror Du saa, jeg gør?
44. - Jeg prygler den, saa den vaander og vrider sig ved det!
45. - Vask Dig - og følg med ned!
46. II Akt.
47. Dette blev Indledningen til et Sørgespil, som dog ikke skulde være længe. - En Dag, da David saa sædvanlig mødte til Lektieafgøring.....
48. - Det er sjette Dag, han ikke kan noget. Det er den tredsigste Dreng, jeg har kendt!
49. Han kunde ikke sine Lektier, - nej! Han glæmte hvert Ord, hver Stavelse af Angst for de to Bøddler.
50. - Fortalte jeg Dig ikke i Aftes, at det var Prygl, som skabte min Karakter?
51. -Aah, lad være Mr. Murdstone, slaa mig ikke. Jeg har gjort mig saadan Umage!
52. Mørket lagde sig over Raagehuset... og David laa stadig bag den aflaaede Dør!
53. Og han hørte Pegotty hviske, at han skulde sendes bort- til en Skole.....
54. og at Pegotty vilde blive og oasse godt paa hans lille Mor.
55. Et Par Dage senere slog Afskedens Time.
56. - Kære, lille David! Vær ikke vred paa din Mor. Jeg - er saa ulykkelig
57. Det var sidste Gang, han saa sin lille Mor i Live, men det vidste han ikke.

58. Fattig og ensom var han, da han drog bort fra Raagehuset, -
men hvor fattig og ensom var han ikke nu, da vi atter
finder ham der.....
59. -Det er Mor, det er min Mo'r! - Tag hende ikke bort !
60. - Pegotty, gaa aldrig fra mig. - Jeg har kun Dig tilbage!
61. Og mens Blomsterne stod i deres fagreste Flor, mens Sommeren
sang sin Hymne til Livet, - blev lille Davids Mor sænket
ned i Tilintetgørelsen.
62. Da det atter blev lyst for David.....
63. - De kan gaa op og pakke Deres Tøj! - Vi har ikke mere
Brug for Dem!
64. - Bliv her, Dreng! - Min Broder har noget at sige Dig!
65. Du er en trodsig Dreng, en ond Dreng! Jeg vil ikke betale
Skolepenge for Dig mere! Du skal sættes i Lære i London!
66. III Akt.
67. Faa Dage efter havde Firmaet "Murdstone & Grinby" faaet et
nyt lille Trældyr i Pakhuset nede ved Floden.
68. Hvert Haab om at blive en lard og udmærket Mand sluktes i
den lille Stakkels Bryst.
69. - Den Gentleman, Du skal bo hos, er kommet!
70. Mr. Micawber. (Frederik Jensen)
71. - Min Adresse er - kun - Windsor Terrace, City Road!
72. - En simpel Gade, - men ...kort sagt, - jeg bor der!
73. - Jeg skal have den Ære at føre Dem til min ringe, - ringe
Bolig, naar De i Aften er færdig med Deres ansvarsfulde
Arbejde!
74. David skyllede Flasker den hele Dag, indtil hans Hænder var
som Is, og ved Ottetiden blev han hentet af Micawber, som
bragte ham til sit Hjem.
75. - Jeg ska sie fra Skomaren, at nu vil han ha sine Penge.
Nu har jeg været her fjorten Gange!
76. - Folk, som har Penge til Gode, bliver saa mærkvardig ras og
simple!
77. - Er man Gentleman, tilgiver man. - Jeg tilgiver!

78. - Der sidder min Hustru. - Mine alt for mange Børns
altopofrende Moder. - En Datter af England!
79. Mrs. Micawber. (Anna Marie Wiehe)
80. - Jeg kan betro Dem, at Mr. Micawber venter, at noget
skal vise sig, men viser det sig ikke snart, - saa nærmer
hans Forlegenhed sig en Krise!
81. Vil De betale Regningen i Aften. Det har De lovet!
82. - Skal vi see have noget Aggespl, min Elskede!
83. Efter nogle Maaneders fortvivlet Kamp med Kreditorerne
oprandt den Da, da "noget viste sig" for Mr. Micawber. -
Og dette, "noget" var - Galdsfængslet. -- Men han tog det
som en Helt.
84. - Min Sjælestyrke er tilstrækkelig minkulde, til at jeg
kan bære den Kendsgerning, at jeg og mine skal i Galds-
fængsel.....
85. - Men at Mr. Copperfield i Dag bliver husvild, - trods
forudbetalt Leje, - det skal jeg en Gang drage England
til Regnskab for!
86. - Fat Dig, Mrs. Micawber. - Tank paa Marie Antoinette - og
de andre!
87. - Rejs til Deres Tante, - til den haarde Kvinde i Dover. -
Jeg har paa Følelsen, at noget vil vise sig - i Dover!
88. - Drag Lære af min sørgelige Skæbne. - Hvis en Mand
tjener 20 Pund om Aaret og kun bruger 19, saa vil han
være lykkelig, men hvis han bruger 21, saa ender det med
Fortvivlelse.
89. - ~~Angbragtsaxnit~~ Jeg har altid brugt 22!
90. Og saa begyndte David sin Vandring.....
91. - Vil De maaske køre min Koffert til Diligencegaarden for
6 Pence?
92. Det var alt, hvad lille David ejede.
93. Og saa finder vi den lille Dreng, - paa Vej til Dover, -
med et Haab i sin Sjæl, der var lige saa vaklende som
hans smaa Ben.

94. Ved Aftentide.
95. Han bad til sin lille Mor i Himlen, om hun ikke nok vilde brede sine Vinger over ham og lede hans Skridt.
96. Allerede næste Morgen stiftede David Bekendtskab med Vejens farende Folk.
97. - Ta' den Trøje af. Du har stjaalet den fra en lille Dreng, jeg kender.
98. ..Langt, langt borte las Dover, -uendelig langt borte.
99. IV Akt.
100. Fire Dage Senere viste sig en snavset, forreven og forhungret lille Fremtoning uden for Mrs. Betsey Trotwoods Have.
101. - Ingen Drengs herind. Gaa! - Jeg hader Drengs og Æsler.
102. - Mrs. Trotwood! - Kære Mrs. Trotwood!
103. Tante Jeg er David Copperfield!
104. Dick!
105. Dick, en Serling som Mrs. Trotwood havde taget sig af.
(Peter Malborg)
106. - Dick, det er David Copperfield. - Hvad skal jeg gøre med ham?
107. - Vaske ham!
108. - Ja, Du har altid Ret, Dick!
109. - Det er min egen Opfindelse. Jeg har skrevet Sandheder paa denne Drage!
110. Og naar jeg sender den op, saa driver Sandheden for Vind og Vejr, - og jeg kan hale den ned, naar det passer mig!
111. Saaledes blev lille David befriet for baade Snavs og Serger, men et Par Dage efter.....
112. - Dick! - Æsler!
113. - Tante! - Det er Mr. Maurstone og hans Søster!
114. - Deres mærkelige Maade at modtage os paa saa skyldes en Misforstaaelse. - Vi kommer for at hente en lille Lædetryger, som er løbet fra sin Plads i London!
115. - Har De nogen Ret til denne lille Dreng?
116. - Vilde De have behandlet ham saa daarligt, hvis han havde været Deres egen Søn?
117. Hvis han havde været min Søn, saa havde han været anderledes!

118. - Vil Du være hos de - Mennesker?
119. - Jeg vil raade Dem til at komme ud hurtigst muligt, - det er længe siden, der har været Esler og - Slyngler paa mine Enemarker!
120. Det edle Sgskondepar gik ud gennem Mrs. Trotwoods Havelaage med en underlig Følelse af, at de aldrig burde været gaaet indad den, - og de viste sig aldrig mere.
121. Da Davids Tante ikke fandt Skolerne i Dover gode nok, rejste hun med ham til Canterbury for at tale med sin juridiske Konsulent, Sagfører Wickfield.
122. Wickfields lille Datter Agnes. (Else Nielsen)
123. Sagfører Wickfield .
124. - Han skulde have været en Pige, men han blev en ~~Dreng~~, - en sørgelig Kendsgerning, som jeg har forsonet mig med!
125. - Jeg tror nok, at jeg kan vaske Kopper af, for jeg har vasket saa mange Flasker!
126. Kære Mrs. Trotwood. Hvis David skal gaa i Skole her i Canterbury, saa er det bedst, han bor hos os.
127. - Mr. Wickfield vil gerne have Dig boende her. - Hvad siger Du til det?
128. Han sagde ingenting, - han blev blot saa lykkelig, - og saaledes gik det til, at lille David blev Pensionar i det Wickfieldske Hus.
129. V Akt.
130. Ti Aar er gaaet .. lyse og lykkelige Barndomsaar, i hvilke Agnes har været Solen i Davids Tilvarelse..
131.Straalende af Lykke over at have modtaget sin Sagførerbestilling træffer vi ham atter i det Wickfieldske Hus, hvor alt er ved det gamle.
132. ...Kun med Sagfører Wickfield er det gaaet ned ad Bakke. Han ser ud, som bærer han paa hemmelige Sorger, - for hvilke han søger Glæsel i Vinglasset.

133. David Copperfield.....Gorn Schmidt
Agnes Wickfield.....Karen Winther
134. - Til Lykke, kære David. - Husk, at Du som Sagfører faar
Ansvar for - andre Folks Penge. - - Gid Du aldrig maa blive -
ulykkelig.
135. Paa Wickfields Kontor sad hans Kontorist Uriah Heep, som
efterhaanden havde tilrevet sig Magten over sin mere og
mere sløve Principal. (Rasmus Christiansen)
136. - Kan I nu ikke gaa jer en lille Tur. - Jeg vil gerne tale
lidt med Mr. Wickfield.
137. - Jeg er meget ulykkelig over, at jeg - for Øjeblikket ikke
kan sige Dem, - hvorledes Deres Pengesager staar!
138. - Husker du den første Gang, vi to var herinde, - for
mange, mange Aar siden.....
139. - Det er Uriah Heep. - Han forfølger mig som en Skygge!
140. - Han har faaet Magten over stakkels Far. - Jeg - gruer for
Fremtiden!
141. - Jeg har i den senere Tid maattet overlade alt til Uriah
Heep, - en dygtig ung Mand, - men om kort Tid skal jeg -
skal vi - undersøge, hvorledes Deres Pengesager staar!
142. - Tillader De, at jeg i Ydmyghed gratulerer Dem, Mr. Copper-
field!
143. Næste Aften deltog David i et Selskab i London, - en til-
syneladende ubetydelig Hændelse, som skulde faa den største
Betydning for ham.
144. Dora.... (Karina Bell)
145. - Maa jeg præsentere for Dem, mine Damer, den unge Sagfører,
som har skrevet den Novelle, der frydede Dem i Søndags.
146. De to smaa Damer, der egentlig burde have været Graaspurve, -
var Doras Tante!
147. - Her er Mr. David Copperfield, som nok en Gang bliver en
verdensberømt Forfatter!
148. Er det virkelig Dem, som har skrevet den yndige Fortælling.

149. - Jeg er saa betaget af Deres Novelle. - De maa endelig tale meget med mig. Lad os gaa en Tur i Haven!
150. - De maa vare et yndigt Menneske, naar De kan skrive saa yndigt!
151. Da svimlede det for David. - Han elskede Dora, - Haven, - Lygterne, - de to aaaa Graaspurve inde i Huset, alt!
152. VI Akt.
153. I den følgende Tid drev David rundt i Londons Gader, - sanseløs i sin Kærlighed til Dora, - - og en Dag, da han kom gennem en ukendt Gade, hvis Beboere havde en egen Opfattelse af Renlighed.....
154. (Brev, barnlig Skrift) Kære Mr. Copperfield!
- Jeg vil saa gerne takke Dem for de yndige Timer, vi har tilbragt sammen, men jeg vil ikke aftale noget Stavnemøde, men hvis De tilfældigt kommer forbi Rullestuen Klokken 8 i Aften, - træffer De Deres Dora.
155. - La' Deres aandsvage, skelsjede Unger drikke Vand, naar De ikke kan betale Mølkeregningen!
156. - Jeg skal sørre for, at De kommer i Gældsfangslet igen!
157. - Mr. Micawber. - Kender De mig ikke?
158. - Jeg er ikke verdig at trykke Dem til mit Bryst, Mr. Copperfield. - Jeg er en Usling, en Pjalt, som enhver Mølkeshøver kan fornærme!
159. - Jeg gør i Korn.....
160.men jeg har ikke gjort noget endnu. - Betaler sig ikke.
161. Et smukt Barn, - som heller ikke betalersig!
162. - Noget vil vise sig.....
163. - Men det har ikke vist sig endnu.....
164. -..... Kort sagt, - jeg kan ikke invitere Dem til Middag!
165. - Det vilde være mig en stor glæde, hvis De og Mr. Micawber vilde spise til Middag hos mig i Morgen!
166. I Rullestuen ved Ottetiden.
167. - Den lykkelige Jip, - som altid er hos Dem!
168. - Er det da - saadan en - Lykke!

169. - Den højeste Lykke, - den eneste Lykke i Verden!
170. - Jeg er saa barnlig og saa - dum. - Det er vist ikke saadan -
Lykke!
171. - Jamen saa - er vi vel forlovede?
172. David forlod Rullestuen og Dora som en beruset. - Og da
Micawberfesten den næste Aften var paa sit højeste, var han
endnu ikke blevet ødru.
173. - Saa snart noget viser sig, flytter vi hen i Piccadilly. -
De skal altid være velkommen!
174. - Jeg forlader Dig aldrig, Micawber. - ALDRIG!
175. Et Par Dage senere.
176. - Der sidder en Kvinde op i Deres Lejlighed og venter paa
Dem. Hun kom i Morges, og hun har en sindssyg Tjener med!
177. - Kære David. - Jeg er ruineret, ødelagt. Jeg ejer ikke mere,
end der findes i disse Koffeter!
178. - Er det ikke rigtigt, Dick? Er vi ikke ødelagte? Er stakkels
Wickfield ikke bankerot, og har vi ikke mistet alt gennem ham?
179. - Stakkels, kære Tante. Tab ikke Modet. Jeg kan arbejde, og vi
skal nok komme igennem!
180. Men da mindedes han Dora og alle deres lyse Fremtidsplaner,
som nu styrtede i Grus.....
181. - Og saa skal vi snart gifte os, og saa skal jeg være Din
lille søde Børnekone!
182. - Er det Menningen, at - de Fremmede skal blive her?
183. Maatte David, skyde sine Længsler fra sig, saa stolede han dog
paa Fremtiden. - - Hvor langt sørgeligere saa det ikke ud for
stakkels Agnes.....
184. - Jeg elsker Dem, Agnes. - Jeg skal prøve at redde Deres Fader, -
derson De vil - - gifte Dem med mig!
185. VII Akt.
186. To Aar var gaaet med Slid og Sløb, men nu skulde David høre
Lønpen for sine Anstrengelser. Dagen var inde, da Dora skulde
være hans Hustru!
187. - Du er meget pænere nu, end da vi vaskede Dig første Gang...

188. Dora og Agnes var kommet til at holde af hinanden i de forløbne Aar, og selvfølgelig skulde Agnes med til Brylluppet!
189. Saa lød da Orgelbruset i den Kirke.....
190. ... hvor saa mangen Drøm var givet Liv....
191. ... og hvor saa mangen Drøm var stedt til Hvile!
192. Hvis deres elskede Dora var død, kunde de umuligt have grædt mere!
193. I deres lille Dukkehjem.
194. - Dadde!
195. - Men hvad er det for et underligt Sprog, Du skriver!
196. - Det er Stenografi, lille Dora. Jeg maatte lære det grundigt, før jeg kunde faa Ansettelse i Underhuset som Stenograf !
197. Og sa forklarede han hende, hvorledes han i sin Fritid havde svet sig, og hvorledes Tanten og Dick havde ageret Parlament.
198. - Hvad Frihandelsspørgsmaalet angaar, da maa for Australiens Vedkommende, - hm, - de Kloaker i London, som, - som er utætte, klistres sammen, og en Drage sendes op.....
199. - Den srede Taler maa holde sig til Sagen....
200. - medens Karl den Førstes Hoved....
201. - Hvorfor lugter Du til det, Du store, stygge Dreng?
202. - Det er ristet Franskbrød!
203. - Det er Østers, Dadde. - Er det ikke sødt, at Din lille Barnekone har købt Østers til Dig?
204. - Tror Du ikke, at de skulde have været - lukket op?
205. - Det kan vi da selv gøre!
206. - Saa spiser vi Franskbrødet og ser paa Tønden, - det er næsten lige saa godt!
207. - Du elsker mig ikke, naar Jip spiser Skinke og træder i Smørret.
208. VIII Akt.
209. Men naar de daglige Nadvanskeligheder var forbu.....
210. Lille Dora var altid Uvenner med sin Husholdningsbog.

211. (Regning)	<u>REGNING</u>		
13.	1 a Smør	2	6
"	1 Pgl Genever (Mrs Copperfield)	0	4
14	3 Sild	0	3
"	½ Pgl Genever (Mrs. Copperfield)	0	2
"	1 Glas Rom " "	0	5
15	1 Pgl. Genever " "	0	4
"	1 " " " "	0	4
		<hr/>	
		4	4
		<hr/>	
212.	- Kære Dora, Du drikker virkelig for meget!		
213.	- Hvad er det?		
214.	- <u>Schnever!</u>		
215.	Det er væmmeligt, at hun benytter sig af, - at jeg er saadan en dum lille Gaas!		
216.	Nu tanker vi ikke mere paa det. - Nu skal Du spille for mig!		
217.	Disse tonefyldte Skumringstimer, der hver Aften vendte tilbage, skankede de to Børn den højeste Lykke!		
218.	I sprøde sukkende Klange, der steg frem under hvide Fingres Greb, sang det: Vær lykkelig, mens Lykken er hos jer. Snart Gaar den jert Hus forbi. - - Og de hørte det begge. -		
219. (Brev)	Mr. Copperfield!		
	Naar jeg, et strandet Skib, sender Signal til Dem, da er det ikke for at opnaa noget <u>pekuniært</u> . - Tværtimod. - Rejs i morgen til Canterbury, medbring Deres Tante. - Gaa forbi Hotel "De syv Apostle" Klokken 8 Aften. - Noget vil vise sig - i Porten. Deres hengivne - af sit Fædreland sørgeligt behandlede - Micawber.		
	P.S. Som i halvandet Aar har været ansat hos en Slyngel, der hedder <u>Uriah Heep</u> .		
220.	Mærket hvilede over Centerburys Gader, da Klokken var 8 næste Aften.		
221.	- <u>Micawber!</u>		

222. - Noget vil vise sig .. i Morgen Klokken 10...hos Mr. Wickfield - Giv Møde!
223. Den næste Morgen oprandt, - og Klokken blev 10.
224. - De kan godt gaa Dem en Tur, Micawber, til de Fremmede er gaaet!
225. - Mr. Wickfield er desværre ikke rask!
226. - Mr. Wickfield har desværre ikke været rask, siden en Slyngel kom her i Huset.
227. - Og denne Slyngel hedder Heep!
228. - Er De gal?
229. - Ja. - Gal paa Dem. - Men nu er det forbi. - Jeg vil hellere sluge en Sabel, end jeg vil være med til Deres Kaltringstreger mere!
230. - Økonomiske Omstændigheder tvang mig til at flytte ind i Tyveknaigten Heeps tidligere Bolig.....
231. - Og en velsignet Aften hændte det ...
232. - Heep er en Bedrager!
233. - Kender Heep denne Bog? - Ved Tyven og Falskmeren Heep, hvad der staar i den?
234. - I denne Bog har Forbryderen Heep ført Regnskab over de Summer, han har bedraget Mr. Wickfield for!
235. - Det er et Held, at Labanen Heep har været en Gnier. Hver stjaalen Shilling er anbragt i Bparekassen!
236. - De har set min Fuldmagt til at lade Bedrageren Heep anholde. - Giv ham den mest beskidte Cello, der findes i Deres ørede Tugthus. - Leve England!
237. - De undgik at komme til at hedde Heep. - Til Lykke!
238. - Kære Far. - Jeg tror, at alt vil blive godt!
239. IX Akt.
240. Da Mrs. Trotwood og David næste Dag kom tilbage, ventede der dem en sørgelig Overraskelse.
241. - Kære Daddé. Du maa ikke blive vred paa Din lille Barnekone, fordi hun er bleven syg!
242. - Jeg har været syg saa længe, saa længe, - men jeg vilde ikke sige det, Daddé!

243. - Jeg vilde blive saa lykkelig, hvis Agnes vilde komme!
244. - Du har været blind, David. - Jeg har længe med Sorg set, at lille Dora visnede for os. - Skriv nu til Agnes - og lad aldrig Din lille Kone se et bedrøvet Ansigt!
245. - Stakkels smaa Børn!
246. Og Agnes kom.
247. Du skal gaa, store stygge Dadde. - Jeg vil tale med Agnes.
248. - Lille gode Jip, Du er saa stille. - Forstaar Du, at vores lille Mor er meget syg!
249. - Naar jeg er død, - saa skal De spille for Dadde, - Jeg ved, at Du vil være god imod ham. - Jeg vilde ogsaa - altid saa gerne være det, - jeg elsker ham saa højt, - men jeg - var for ung!
250. Langsomt visnede den lille, smukke Blomst, - og en stille Nat - kaldte HAN, som havde givet hende Livet....
251. - Tag min Plads. - Vær god mod David - - til vi mødes!
252. - Alle smaa Blomster skal dø- Alle Blomster!
253. - Alt forung, Dadde, - lille - Barne - hustru. - Far-vel!
254. I Akt.
255. I tre Maaneder aabnede David ikke et Brev. - Han talte ikke. - Han levede i en Døs!
256. - Jeg maa rejse en Tur i Morgen, - vil Du ikke ledsage mig, David?
257. - Jeg vil sige Farvel til Micawbers. De rejser til Australien!
258. Næste Dag i Flodbevoertningen "Den glade Emigrant"!
259. - Fint Vejr. Det bliver en dejlig Tur!
260. - Vil Du passe paa Børnene, - saa passer jeg paa Vejret!
261. - Datter af gamle England!
262. - ... Aldrig skal jeg glemme den Overlegenhed, hvormed De, - uden Hensyn til det P e k u n i s r e, - har ladet det forjættede Land stige op for den micawberske Horisont.....
263. - ... Gud velsigne Dem .. indtil jeg .. kort sagt ..
264. kan betale tilbage!
265. - Sønner af England, - Tak for Tilslutningen!

266. Hvad er der i Vejen med vor kære unge Ven?
267. - Lille Dora er død!
268. - Stakkels, kære Ven!
269. - Sidste Chalup afgaar nu!
270. - England leve -- og Australien!
271. Da hørte David Skibsklokkens Slag ude paa Floden, og de fik nye Strengene i hans Sjel til at dirre.
272. - Nu ved jeg det, Tante. - Jeg maa bort herfra. Jeg maa bort fra de Steder, hvor Minder hver Dag river op i min Sorg. - I Morgen forlader jeg England!
273. Tre Vintre og tre Somre kom og gik.
274. Gennem svære og tunge Aar i Udlængighed kæmpede David Copperfield sig gennem sine smertende Minder. - Han voksede i sin Sorg, - han blev Kunstner gennem Taareløse Nætters Lidelser, - - og han vendte tilbage.
275. Kære Agnes! - Jeg har prøvet mig selv i de lange, søde Aar, og nu kommer jeg til Dig, jeg ensomme Mand!
276. - Agnes, - skal jeg rejse bort igen, - til Ensomheden?
277. - Jeg fiste altid Fred og stille Glæde, naar jeg var sammen med Dig- Jeg vidste ikke hvorfor, - men jeg har tænkt saa meget over det i de Aar, jeg har været borte!
278. - Jeg ved det nu, Agnes. - Jeg elsker Dig!
279. - Jeg har elsket Dig hele mit Liv!
280. Epilog.
281. 15 Aar senere traffer vi en berømt Forfatter i hans lykkeligste Tid. - Han kaldte sig David Copperfield.....
282. men egentlig hed han ...Charles Dickens.
283. (Brev, samme Skrift som 219)

Højterede, af Guderne tilsmilede Forfatter

David Copperfield!

Paa Australiens og gamle Englands og egne Vegne sender jeg Dem min Hilsen. - Stolt og lykkelig over at have kendt en saa berømt Personlighed som Dem, er det mig en Glæde at kunne skrive, at noget har vist sig. - Jeg har næst alt.
Deres Micawber
Fredsdommer.

AJ/ME.

1. DAVID COPPERFIELD

par
CHARLES DICKENS.

2. Filmatisé par Laurids Skands.

3. Mise en scène par A.W. Sandberg.

4. Editeurs: Nordisk Films Kompagni
Copenhague
Danemark.

4a. (Marque de fabrique)

4b. PROLOGUE.

5. Cette histoire d'une vie avec ses chagrins et ses joies, commence dans une maison à Blunderstone. C'était au coup de minuit que David Copperfield fit son entrée dans le monde.

6. La petite Mrs. Copperfield était veuve depuis six mois, et dans sa solitude elle attendait avec impatience l'enfant qu'elle portait dans ses flancs.

(Margarethe Schlegel)

7. Mrs. Betsey Trotwood, la tante du feu père de notre héros, dont on attend la naissance.

(Marie Dinesen)

7a. Elle voulait absolument que ce soit une fille.

8. Le médecin, M. Chillip.

(Charles Wilken)

9. "Cela va bien là-haut!"

10. "Je ne suis pas sourde!"

11. "Comment s'appelle la fille?"

12. "Il n'est pas sûr que ce sera une fille!"

13. "Mais c'est la bonne, dont je parle!"

14. supprimé (Udgaar)

15. "Elle s'appelle Peggotty!"

16. Peggotty.

(Karen Caspersen)

17. "Du thé!"

18. "Aussitôt que la petite fille sera venue, je veux être son amie. On l'appellera Betsey Trotwood Copperfield, et je veux qu'elle soit heureuse!"

19. "Mais si c'est un garçon?"
20. "Chansons!"
21. "C'est un garçon, mais un garçon superbe!"
22. Et jamais elle ne revenait chez Mrs. Copperfield.
23. Le héros de notre histoire, le petit être qui devait porter le nom de David Copperfield....
24. ...crie à tue-tête, comme s'il se doutait déjà des nombreux chagrins et des difficultés que la vie a réservés à ses victimes.
25. Premier acte.
26. Le petit David a maintenant atteint l'âge de 10 ans, pour la plus grande joie de sa mère et de la fidèle Peggotty. Durant ces années aucun nuage n'a assombri le soleil de sa vie, mais un beau jour il reçoit le premier coup de son destin.
- 26a. Le petit David
(Martin Herzberg)
27. "Si on se marie avec une personne, et que cette personne meure, on peut se remarier avec une autre, n'est-ce pas?"
28. "Ma petite mère n'est plus autant chez nous qu'auparavant, n'est-ce pas Peggotty?"
29. Mr. Murdstone.
(Robert Schmidt)
30. "Vous pouvez avoir quelques jours de congé, si vous voulez, Peggotty....."
31. "....et si vous voulez, vous pouvez emmener David....."
32. C'est la dernière fois qu'elle peut caresser en paix son petit David, mais elle l'ignore.
33. Pendant l'absence de David, un incident arrive qui prive pour toujours son enfance de son soleil et de sa joie: On lui donne un nouveau père.
34. Miss Murdstone, la soeur du mari de Claire, revient aussi de l'église, mais on ne peut voir à sa physionomie que la musique sacrée et le chant des psaumes aient produit sur elle un effet salutaire.
(Ellen Røvsing)
35. "Claire, tu es maintenant ma femme! N'oublie pas, que mon premier principe - c'est la fermeté dans toutes les circonstances de la vie!"
36. "Vous êtes trop jolie et trop irréfléchie pour avoir aucun devoir. Donnez-moi vos clefs, et je m'occuperai du ménage!"
37. En rentrant de leur congé, Peggotty et David voyaient tout de suite qu'un changement en mal s'était produit à "Rookery".
38. "En voilà une manière de se présenter. Ôte ton chapeau!"

39. "Voilà ton nouveau père, cher David. J'espère que tu seras toujours bon et obéissant envers lui!"
40. "Vous pouvez aller vous changer. Dans dix minutes je vous attends à la cuisine!"
41. "Reste ici, David!"
42. "Tu me surprends, Claire!"
43. "David, quand j'ai affaire à un cheval ou à un chien têtu que penses-tu que je fais?"
44. "Je le fouette, jusqu'à ce qu'il rampe à mes pieds!"
45. "Débarbouille-toi, et descends avec moi!"
46. Second acte.
47. C'était le commencement d'une tragédie qui cependant ne durait pas longtemps.
48. "C'est la sixième fois qu'il ne sait pas ses leçons. C'est le garçon le plus têtu que j'ai jamais connu!"
49. Il ne sait pas ses leçons, non, c'est vrai! Il oublie tout, par terreur pour ses deux bourreaux.
50. "Je t'ai déjà dit que mon caractère a été formé à coup de cravache!"
51. "Grâce, Monsieur! Ne me battez pas! Je me suis donné beaucoup de peine!"
52. Il fait sombre. David se trouve toujours derrière la porte fermée.
53. Il entend Peggotty qui lui souffle qu'on le veut envoyer à une école.....
54.et que Peggotty veut rester et prendre soin de sa pauvre petite mère.
55. Quelques jours plus tard l'heure du départ arrive.
56. "Mon cher petit David! N'en veuille pas à ta pauvre mère. Je suis si malheureuse!"
57. C'est la dernière fois qu'il voit sa mère en vie, mais il l'ignore.
58. Il était pauvre et solitaire en quittant la maison, mais il l'était encore bien plus en rentrant.
59. "C'est maman! C'est ma petite maman! Ne me l'enlevez pas!"
60. "Ne me quitte jamais, Peggotty! Je n'ai que toi maintenant!"
61. Et pendant que les fleurs sont en plein épanouissement, et que l'été chante son hymne à la vie, la petite mère de David est rendue au néant.
62. Lorsque David revient à lui....

63. "Vous pouvez aller faire votre nalle. Nous n'avons plus besoin de vous!"
64. "Reste ici! Mon frère veut te parler!"
65. "Tu es ^{un} garçon entêté, un mauvais enfant! Je ne veux plus payer pour ton école. Tu vas partir à Londres en apprentissage!"
66. Troisième acte.
67. Quelques jours plus tard la maison Murdstone & Grinby de Londres avait obtenu une nouvelle petite bête de somme.
68. Chaque espoir de devenir un homme savant et distingué s'évanouit du coeur du pauvre enfant.
69. "Mr. Micawber, chez lequel tu vas demeurer, est venu!"
70. Mr. Micawber.
(Frederik Jensen)
71. "Mon adresse est tout simplement: "Windsor Terrace, City Road!"
72. "Une rue modeste - mais - enfin - je demeure là!"
73. "J'aurai l'honneur de vous guider chez moi, quand ce soir vous aurez fini votre important travail!"
74. Toute la journée David ringa des bouteilles, jusqu'à ce que ses mains fussent froides comme la glace, et à 8 heures Micawber vint le chercher pour le conduire chez lui.
75. "Le cordonnier dit que maintenant il veut avoir son argent! C'est la quatorzième fois que je viens!"
76. "Les gens à qui on doit de l'argent sont souvent si brutes et si rudes!"
77. "Si on est gentleman, on pardonne. Je pardonne!"
78. "Voilà ma femme, la mère dévouée de mes enfants. Une vraie fille d'Angleterre!"
79. Mrs. Micawber.
(Anna Marie Wiehe)
80. "Je veux vous confier que Mr. Micawber attend que quelque chose se produise, mais si ce quelque chose ne se produit pas bientôt, ses embarras dégèneront en une crise!"
81. "Voulez-vous payer ma note ce soir, comme vous me l'avez promis?"
82. "Maintenant prenons un peu de vin chaud ma chérie!"
83. Après quelques mois de lutte désespérée contre ses créanciers, il se produisit enfin quelque chose mais que Mr. Micawber n'attendait pas. C'était la prison pour dettes. Cependant il se comportait en héros.
84. "Mon caractère est assez robuste pour nous faire supporter à moi et à ma famille la prison pour dettes...."

85. "...mais une fois je demanderai compte à l'Angleterre, du fait que Copperfield va se trouver sans feu ni lieu quoi qu'il ait payé d'avance son loyer!"
86. "Prends courage, Mrs. Micawber! Pense à Marie Antoinette et aux autres!"
87. "Il faut aller à Douvres voir ta tante, cette femme dure. Je suis sûr que quelque chose s'y produira!"
88. "J'espère que mon sort malheureux te servira de leçon. Si on gagne 20 £ et en dépense seulement 19, on est heureux, mais si on en dépense 21 - cela finit mal!"
89. "Moi, j'en ai toujours dépensé 22!"
90. Et puis le petit David commença son voyage.
91. "Voulez-vous porter ma malle au relais de la diligence de Douvres, pour 1 franc?"
92. C'était tout ce que possédait le petit David.
93. Et maintenant nous retrouvons le petit David en route pour Douvres - cependant son espoir est aussi faible que ses petits pieds.
94. Vers le soir.....
95. Il prie sa petite mère au ciel pour quelle guide ses pas et étende ses ailes sur lui.
96. Le prochain matin David fait connaissance de vagabonds.
97. "Ôte ta veste! Tu l'as volée à un petit garçon que je connais!"
98. Et Douvres était encore loin...bien loin.....
99. Quatrième acte.
100. Quatre jours plus tard un petit garçon en haillons, sale et affamé, arrive à la maison de Mrs. Betsey Trotwood.
101. "Pas de garçons ici! Va-t-en! Je déteste les garçons et les ânes!"
102. "Mrs. Trotwood, - - chère Mrs. Trotwood!"
103. "Ma tante, - je suis David Copperfield!"
104. "Dick!"
105. Dick, une sorte de toqué, dont Mrs. Trotwood avait pris soin.
(Peter Malberg)
106. "C'est David Copperfield, mon neveu! ~~Dis-moi~~, Dis-moi, Dick, que faire de lui?"
107. "La première chose à faire serait de le laver!"
108. "Oui! Tu as toujours raison, Dick!"

109. "C'est ma propre invention ce cerf-volant! J'y ai écrit des vérités!"
110. "Quand je le fais s'envoler, la vérité éclate à tous les yeux, mais je peux le descendre quand ça me plaît!"
111. De cette manière le petit David était en même temps délivré de sa crasse et de ses soucis, mais quelques jours après....
112. "Dick! Il y a des ânes!"
113. "Ma tante, c'est Mr. Murdstone et sa soeur!"
114. "Votre manière étrange de nous recevoir doit être due sans doute à une méprise. Nous sommes venus pour chercher un petit vagabond qui s'est enfui de sa place à Londres!"
115. "Avez-vous des droits quelconques sur ce garçon?"
116. "L'auriez-vous traité aussi mal, s'il avait été votre propre fils?"
117. "S'il avait été mon fils, il aurait été tout à fait différent!"
118. "Veux-tu rester chez Mr. Murdstone et sa soeur?"
119. "Je vous conseille de disparaître au plus vite. Depuis longtemps aucun fripon ou âne n'a mis le pied sur ma propriété!"
120. Le noble couple quitta la maison de Mrs. Betsey Trotwood pour ne plus s'y montrer.
121. La tante de David ne trouvant pas les écoles de Douvres assez bonnes pour le garçon, se rend avec lui à Canterbury pour consulter son homme d'affaires, l'avocat Mr. Wickfield.
122. La petite Agnès, la fille de Mr. Wickfield.
(Else Nielsen)
123. L'avocat, Mr. Wickfield.
(Poul Reumert)
124. "Il aurait dû être une fille, mais c'est un fait accompli auquel je me suis résignée maintenant!"
125. "Je crois bien que je peux laver des tasses. J'ai rincé tant de bouteilles!"
126. "Chère Mrs. Trotwood. Si David doit aller à l'école à Canterbury, il est mieux qu'il demeure chez nous!"
127. "Mr. Wickfield veut bien te garder ici. Qu'en dis-tu?"
128. Il ne dit rien, il se sent si heureux; et, le petit David devient ainsi le pensionnaire de la maison de Mr. Wickfield.
129. Cinquième acte.
130. Dix ans se sont écoulés, années d'enfance heureuses et souriantes, durant lesquelles Agnès a été le soleil de l'existence de David.

131. David est bien heureux d'avoir reçu son diplôme d'avocat; nous le retrouvons dans la maison de Mr. Wickfield, où tout est comme auparavant.
132. Seulement Mr. Wickfield a bien changé. Il semble avoir des chagrins secrets, dont il cherche l'oubli dans le vin.
133. David Copperfield.....(Gorm Schmidt)
Agnès Wickfield.....(Karen Winther)
134. "Je te félicite, mon cher David. N'oublie pas, que comme avocat tu auras la responsabilité de l'argent d'autrui. Que tu ne sois jamais malheureux!"
135. Dans le bureau de Mr. Wickfield se trouve son employé, Uriah Heep, qui, peu à peu, a pris empire sur son chef devenu de plus en plus apathique.
(Rasmus Christiansen)
136. "Ne pouvez-vous pas faire une petite promenade. Je voudrais bien parler avec Mr. Wickfield!"
137. "Je regrette bien de ne pouvoir pour le moment vous renseigner sur votre argent!"
138. "Te rappelles-tu la première fois, que nous étions ici, il y a beaucoup d'années...."
139. "C'est Uriah Heep! Il me poursuit comme mon ombre!"
140. "Il tient mon pauvre père en son pouvoir. J'ai peur de l'avenir!"
141. "Depuis quelques années je suis obligé de laisser à Uriah Heep le soin de mes affaires. C'est un jeune homme fort habile. Mais sous peu je - - nous verrons ce qui en est de votre argent!"
142. "Permettez-vous que je vous félicite en toute humilité, Mr. Copperfield?"
143. Le prochain soir David assiste à une soirée à Londres, incident apparemment insignifiant, mais néanmoins qui devait par la suite avoir pour lui la plus grande importance....
144. Dora.....(Karina Bell)
145. "Permettez-moi, Mesdames, de vous présenter le jeune avocat, Copperfield, l'auteur de la nouvelle, qui vous a fait un si grand plaisir dimanche!"
146. Les deux petites dames - ressemblant tant à deux petits oiseaux - étaient les tantes de Dora.
147. "Voici M. Copperfield, qui deviendra sans doute un jour un auteur fameux!"
148. "Est-ce vrai que c'est vous qui avez écrit cette histoire ravissante?"
149. "Je suis si enthousiasmée de votre nouvelle. Il faut que vous parliez beaucoup avec moi. Voulez-vous faire une petite promenade avec moi dans le jardin?"

150. "Vous êtes sans doute un jeune homme extrêmement charmant pour pouvoir écrire d'une manière si ravissante!"
151. Et David était pris de vertige! Il aimait Dora - - le jardin - les deux petits oiseaux dans la maison - tout!
152. Sixième acte.
153. Les jours suivants David errait dans les rues de Londres, pensant seulement à son amour pour Dora, et un jour - en parcourant une petite rue pas trop propre....
154. (Lettre)(Brev) Cher Mr. Copperfield.
Je voudrais bien vous remercier des heures délicieuses que nous avons passées ensemble. Je ne veux pas vous donner un rendez-vous, mais si par hasard vous passez par la lingerie ce soir vers 8 heures, vous y trouverez
votre
Dora.
155. "Vos enfants imbéciles et louchons peuvent boire de l'eau si vous ne pouvez pas payer le laitier!"
156. "Je me chargerai de vous faire retourner à la prison pour dettes!"
157. "Mr. Micawber! Ne me connaissez-vous pas?"
158. "Je ne suis pas digne de vous presser sur mon coeur, Mr. Copperfield. Je suis un misérable, un lâche, que peut offenser un laitier quelconque!"
159. "Je travaille dans les grains....."
160. "...mais je n'ai fait rien encore. Il n'y a rien à gagner!"
161. "Un joli enfant - avec lequel il n'y a non plus rien à gagner!"
162. "Quelque chose se produira sans doute bientôt!"
163. "Mais il ne s'est encore rien produit!"
164. "En somme - je ne peux pas vous inviter à dîner!"
165. "Il me ferait un grand plaisir, si vous, Mrs. et Mr. Micawber, vouliez dîner avec moi demain!"
166. * A 8 heures dans la lingerie.
167. "Comme il est heureux ce Jip - d'être toujours auprès de vous!"
168. "Est-ce donc un si grand bonheur?"
169. "Le plus grand bonheur! Le seul bonheur au monde!"
170. "Je suis si enfantine - et si sottée. Je ne crois pas que cela serait un bonheur!"
171. "Mais alors nous sommes donc fiancés!"
172. David quitte la lingerie et Dora complètement enivrée. Et quand le

lendemain la fête donnée aux Micawber battait son plein il n'était pas encore remis de son émotion.

173. "Aussitôt que quelque chose se produira nous irons nous établir à Piccadilly. Vous y serez toujours le bienvenu!"
174. "Je ne te quitterai jamais, Micawber, jamais!"
175. Quelques jours plus tard.
176. "Il y a une femme qui vous attend dans votre appartement. Elle est venue ce matin, avec un valet tout à fait fou!"
177. "Cher David. Je suis ruinée - détruite - Tout ce que je possède, se trouve dans ces malles!"
178. "N'est-ce pas vrai, Dick? Ne sommes-nous pas ruinés? Le pauvre Mr. Wickfield n'a-t-il pas fait banqueroute? Et n'avons-nous pas tout perdu par lui?"
179. "Ma chère tante! Ne perdez pas le courage. Je peux travailler et nous arriverons bien à joindre les deux bouts!"
180. Mais alors il se rappelle Dora, et tous leurs beaux rêves d'avenir maintenant écroulés.
181. "Et nous nous marierons bientôt, et alors je serai ta bonne petite femme-enfant!"
182. "Est-ce que ces étrangers resteront ici?"
183. Même si, pour l'instant, David était obligé de renoncer à tous ses désirs il pouvait se fier à l'avenir, mais c'était beaucoup plus triste pour la pauvre Agnès....
184. "Je vous aime, Agnès. J'essayerai de sauver votre père, si vous voulez vous marier avec moi!"
185. Septième acte.
186. Deux années s'écoulaient; deux années de peines et de fatigues, et enfin le jour vient où David recueille la récompense de ses efforts - il épouse Dora.
187. "Tu es plus beau maintenant que la première fois que nous te lavions!"
188. Dora et Agnès sont devenues amies intimes, et il va sans dire qu' Agnès est invitée au mariage.
189. Et le son de l'orgue remplit la petite église....
190. ...où tant de rêves se sont accomplis....
191. ...et où tant de rêves se sont évanouis pour toujours.
192. Si leur chère Dora était morte elles n'auraient pu pleurer davantage.
193. Dans leur petite bonbonnière....

194. "Doady!"
195. "Mais quelle langue singulière est-ce que tu écris là?"
196. "C'est la sténographie, ma petite Dora. J'étais obligé de l'étudier à fond pour devenir sténographe du parlement!"
197. Il lui raconte comment dans ses heures libres il s'était exercé à la sténographie, et comment sa tante et Dick avaient figuré le parlement.
198. "Quant au commerce libre - il faut que - - pour l'Australie - - les cloaques de Londres - soient réparés et qu'on fasse voler un cerf-volant...."
199. "Il faut que l'orateur se tienne à son sujet!"
200. ".....tandis que la tête du roi Charles...."
201. "Pourquoi flaires-tu ça, mauvais sujet?"
202. "C'est du pain grillé!"
203. "Ce sont des huîtres, Doady! N'est-ce pas gentil de ta petite femme-enfant d'acheter des huîtres pour toi?"
204. "Ne penses-tu pas que tu aurais dû les faire ouvrir?"
205. "Nous pourrons bien le faire nous-même!"
206. "Alors nous pouvons manger le pain et regarder le baril. EXXt C'est à peu près la même chose!"
207. "Tu ne m'aimes pas, quand Jip mange le jambon et marche sur le beurre!"
208. Huitième acte.
209. Cependant quand les difficultés quotidiennes étaient vaincues....
210. La petite Dora et son livre de ménage se brouillèrent toujours.
211. (La note) (Regning) N O T E .

13	1 livre de beurre	3	50
"	1 chopine eau-de-vie (Mrs. Copperfield)		70
14	3 harengs		15
"	1/2 setier eau-de-vie (Mrs. Copperfield)		35
"	1 verre de rhum (Mrs. Copperfield)		10
15	1 chopine eau-de-vie (Mrs. Copperfield)		70
"	1 chopine eau-de-vie (Mrs. Copperfield)		70
		Fr.	<u>6</u> <u>20</u>

212. "Chère Dora, tu bois vraiment trop!"
213. "Qu'est-ce que c'est que ça?"
214. "De l'eau-de-vie!"

215. "C'est abominable de la voir ainsi profiter de ma sottise!"
216. "Alors nous n'y penserons plus. Tu dois jouer un peu pour moi!"
217. Les heures du crépuscule étaient toujours les plus heureuses pour le jeune couple.....
218. Sous les doigts blancs de Dora, il leur semble entendre l'instrument soupirer: Profitez du bonheur présent, il passera vite!
219. (Lettre)(Brev) Mr. Copperfield.
 Quand je vous fais un signal, moi, pauvre épave humaine, ce n'est pas pour en obtenir aucun avantage pécuniaire. Au contraire! Venez demain à Canterbury avec votre tante. Passez devant l'hôtel "Les sept apôtres" vers 8 heures du soir, quelque chose se produira à la porte.
 Votre malheureux
 Micawber.
 P.S. Qui pendant dix-huit mois a été employé chez un filou qui s'appelle Uriah Heep.
220. Le lendemain soir à huit heures, au moment où l'ombre s'étend sur les rues de Canterbury.....
221. "Micawber!"
222. "Demain à 10 heures Mr. Wickfield et cet ange qui s'appelle Agnès seront réhabilités. Soyez là!"
223. Le lendemain à 10 heures.
224. "Allez-vous en, Micawber, jusqu'à ce que ces dames et messieurs soient partis!"
225. "Je regrette bien que Mr. Wickfield soit souffrant!"
226. "Mr. Wickfield est souffrant, depuis qu'un certain filou est venu ici!"
227. "Et ce filou se nomme Heep!"
228. "Etes-vous fou?"
229. "Je l'ai été, mais maintenant c'est passé. Je préférerais me faire avaleur de sabres que participer à vos tours d'escroc!"
230. "Pour des raisons économiques je fus obligé d'aller loger dans l'ancien appartement du voleur Heep...."
231. "...et un beau jour il arriva que...."
232. "Heep est un bandit...!"
233. "Est-ce que Heep connaît ce livre-là? Le voleur Heep sait-il ce qu'il y a là-dedans?"
234. "Dans ce livre-là le faussaire Heep a porté les sommes dont il a frustré Mr. Wickfield!"

235. "Heureusement ce vaurien de Heep est un avare. Tout l'argent volé est à la caisse d'épargne!"
236. "Vous avez vu le mandat ne permettant de faire arrêter l'escroc Heep. Donnez-lui la cellule la plus sale de votre honorée prison. Vive l'Angleterre!"
237. "Vous éviterez de devenir sa femme! Je vous en félicite!"
238. "Cher père! Je crois que tout ira bien maintenant!"
239. Neuvième acte.
240. Quand le prochain jour Mrs. Trotwood et David rentrèrent, une triste surprise les attendait.
241. "Cher Doady! Ne te fâche pas contre ta petite femme-enfant parce qu'elle est devenue malade!"
242. "Je suis malade depuis longtemps, mais je n'ai pas voulu le dire!"
243. "Je serais si heureuse si Agnès voulait venir!"
244. "Tu as été aveugle, David. Depuis longtemps je vois avec peine notre petite Dora dépérir de jour en jour. Il faut écrire à Agnès et que tu ne sois jamais triste devant ta petite femme!"
245. "Pauvres petits enfants!"
246. Et Agnès arrive.
247. "Va-t-en, vilain Doady. Je veux parler avec Agnès!"
248. "Mon pauvre petit Jip. Tu es si tranquille! Comprends-tu que notre petite mère est fort malade!"
249. "Quand je serai morte, tu dois jouer pour Doady. Je sais que tu seras bonne avec lui. Je l'aime tant, mais j'étais trop jeune!"
250. La jolie petite fleur se fanait lentement - et une nuit Celui qui lui avait donné la vie la rappela à Lui.
251. "Remplace moi Agnès, et sois bonne avec David. Adieu, jusqu'au revoir!"
252. "Toutes les petites fleurs doivent mourir - - toutes!"
253. "Trop jeune Doady - petite femme-enfant....Adieu!"
254. Dixième acte.
255. Durant trois mois David n'ouvrait même pas une lettre. Il restait muet, vivant dans une sorte de léthargie.
256. "Il faut que je parte demain, David! Ne veux-tu pas m'accompagner?"
257. "Je veux prendre congé des Micawber. Ils vont partir pour l'Australie!"
258. Le prochain jour dans l'auberge: "Le gai émigrant!"

259. "Quel temps excellent. Ce sera un voyage magnifique!"
260. "Si tu prends soins des enfants je m'occuperai du temps!"
261. "Une vraie fille de la vieille Angleterre!"
262. "Je n'oublierai jamais la bonté que vous avez mise, sans compter le côté pécuniaire - pour faire apparaître la terre promise à l'horizon de la famille Micawber!"
263. "Dieu vous bénisse - jusqu'à ce que....bref+...."
264. "....je puisse vous rembourser...."
265. "Fils d'Angleterre - je vous remercie!"
266. "Qu'a donc notre jeune ami?"
267. "La petite Dora est morte!"
268. "Mon pauvre ami cher!"
269. "La dernière chaloupe va partir!"
270. "Vive l'Angleterre et l'Australie!"
271. Les sons de la cloche du bord font vibrer de nouvelles fibres dans l'âme de David.
272. "Maintenant je sais ce que je dois faire, ma tante! Il me faut partir. Il me faut quitter tous ces lieux pleins de souvenirs qui chaque jour ravivent mon chagrin. Demain je quitterai l'Angleterre!"
273. Trois hivers et trois étés se succèdent....
274. Durant de longues années d'exil, David a lutté au milieu de ses souvenirs douloureux, son chagrin l'a grandi. Dans ces longs jours de souffrances morales il est devenu artiste - et il regagne son pays.
275. "Chère Agnès. J'ai sondé mon coeur durant ces longues années désolées, et maintenant je viens à toi, l'homme solitaire!"
276. "Chère Agnès, veux-tu que je retourne à ma solitude?"
277. "Quand j'étais ^a auprès de toi, j'éprouvais toujours un sentiment de paix et de joie. J'en ignorais la raison, mais pendant mon absence j'y ai songé!"
278. "J'ai maintenant compris, Agnès. Je t'aime!"
279. "Je t'ai aimé toute ma vie!"
280. Epilogue.
281. 15 ans plus tard nous trouvons un auteur fameux à l'époque la plus heureuse de sa vie. Il s'appelait David Copperfield.....
282. ...mais son propre nom était.....Charles Dickens.

283. (Lettre)(Brev) Très honoré auteur favorisé du sourire des dieux,
David Copperfield.

Au nom de l'Australie et de la vieille Angleterre, et
en mon propre nom, je vous adresse mes salutations. Fier et
heureux d'avoir connu une personnalité aussi célèbre que vous,
c'est pour moi une joie de pouvoir vous écrire qu'il s'est enfin
produit quelque chose. J'ai atteint tous les sommets.

Votre Micawber
Juge de paix.

DAVID COPPERFIELD

1. David Copperfield
de
Charles Dickens
2. Adaptação cinematográfica de Laurids Skands
3. Encenação de A.W. Sandberg
4. Produção de Nordisk Film Kompagni, Copenhaga
- 4a. Marca registada
- 4b. Início.
5. Esta história sobre a vida humana - sobre a felicidade e tristeza - começa numa casa em Blunderstone. Foi por volta da meia-noite que David Copperfield veio a este mundo.
6. A franzina Sra. Copperfield ficou viúva há seis meses atrás - e ela ansiava - na sua solidão - de ver aquela criança que ainda dormia debaixo do seu coração.
7. Betsey Trotwood, uma tia do falecido pai do herói ainda por nascer, excitadíssima, espera lá em baixo pelo resultado.
- 7a. Ela tinha jurado que seria uma rapariga.
8. O médico, Sr. Chillip.
9. -Aquilo vai em progressos, - lá em cima !
10. -Não sou surda !
11. -Qual será o nome da menina ?
12. -Não há a certeza de que será uma rapariga !
13. -A criada !
14. (Excluído)
15. -Pegothy !
16. Pegothy.
17. -Chá !
18. - Logo que a menina nasça quero ser sua amiga. Ela chamar-se-à Betsey Trotwood Copperfield, e não poderá ter uma vida infeliz !

.../...

19. - Mas se for um rapaz ?
20. - Disparate !
21. - É um rapaz - um ótimo rapaz !
22. Ela nunca mais pôs os pés em casa da Sra. Copperfield.
23. O herói da nossa história, a pobre criancinha, que viveria com o nome de David Copperfield
24. chorava, como se advinhasse as tristezas e preocupações que a vida lhe viria a impôr, como o faz a todas as suas vítimas.
25. ACTO I
26. O pequeno David atingiu os seus 10 anos de idade, para alegria de sua mãe e da leal Pegothly. - Durante estes anos não tinha havido nuvens negras na sua vida, no entanto, uma tarde, assim que o sol desapareceu no horizonte, o seu destino sofreu o primeiro abalo.
- 26a. Pequeno David.
27. - Quando se casa com um homem e este morre, - pode-se sempre voltar a casar com outro, não achas Pegothly ?
28. - A minha mãezinha agora não está sempre em casa como costumava estar, não é ?
29. Sr. Murdstone
30. - Pensei dar-lhe uns dias de férias, Pegothly,
31. e se não se importasse levava o David consigo
32. Ela não sabia, mas esta era a última vez que teria oportunidade de beijar o seu pequeno David em paz.
33. Durante a ausência de David aconteceu algo que iria fazer desaparecer para sempre o sol da sua infância - ele tinha um novo pai.
34. A menina Murdstone, irmã do noivo, acabava de ouvir também o soar do órgão e o coro dos salmos - mas não parecia.
35. - Klara ! És minha milher ! Por favor lembra-te que a firmeza é aminha divisa - a firmeza em todas as ocasiões !
36. - És demasiadamente bonita e imprudente para teres quaisquer responsabilidades - dá-me as tuas chaves e tomarei conta da casa !

37. Quando Pegothy e David regressaram de férias aperceberam-se de que uma desagradável mudança se tinha operado.
38. - Isso é maneira de entrar em casa ? Tira o chapéu, rapaz !
39. - Tens um novo pai, o professor Davy. Espero que sejas sempre um bom rapaz e que prestes atenção ao que te dizem e obedeças !
40. - Vá mudar de roupa ! Quero vê-la na cozinha dentro de 10 minutos !
41. - Fica aqui, David !
42. - Estou surpreendido contigo, Klara !
43. - David, quando ensino um cavalo ou um cão teimoso, que pensas tu que eu lhe faço ?
44. - Chicoteio-o, até que uive de dor !
45. -- Lava-te - e depois vem comigo !

46. ACTO II

47. Isto foi o início de uma tragédia, que entretanto não duraria muito tempo. - Um dia quando David, como sempre, chegou às aulas
48. - É o sexto dia que ele vem sem saber nada. É o rapaz mais teimoso que eu jamais conheci !
49. Ele não sabia a lição, - não ! Ele esqueceu-se de cada palavra, de cada sílaba por ter medo dos dois carrascos.
50. - Não te disse ontem à noite que foi o chivote que formou o meu carácter ?
51. - Aah, deixe-me Sr. Murdstone, não me bata. Eu fiz o melhor que pude.
52. A noite caiu sobre a casa e David continuava fechado à chave !
53. E ouviu Pegothy segredar-lhe que iria ser mandado para um colégio interno
54. e que Pegothy ficaria a tomar conta da sua mãezinha.
55. Alguns dias depois chegou a hora da partida.
56. - Meu querido Davidzinho ! Não estejas zangado com a tua mãe. Eu - sou tão infeliz
57. Ele não sabia, mas era a última vez que ele via a sua mãezinha.

58. Estava pobre e sózinho quando partiu de casa, - mas ainda mais pobre e sózinho estava quando o voltámos a ver agora.
59. - É a mãe, é a minha mãe ! - Não a levem !
60. - Pegothy, não me deixes. - Só te tenho a ti !
61. E enquanto as flores desabrochavam e o Verão cantava o seu hino à vida, - a mãe do pequeno David caía no esquecimento.
62. Quando a lucidez voltou a David
63. - Pode ir lá cima fazer as malas ! - não precisamos mais de si !
64. - Fica aqui, rapaz ! - O meu irmão tem que falar contigo !
65. És um rapaz teimoso e perverso ! Não te pago mais a escola ! Vais para Londres aprender um ofício !
66. ACTO III
67. Consequentemente, alguns dias mais tarde a firma "Murdstone & Grinby" tem já ao seu serviço no seu armazém junto ao rio, um novo tipo de "animal de carga".
68. Todas as esperanças de poder um dia vir a ser um homem culto e distinto são varridas da alma da pobre criatura.
69. - O senhor com quem ficarás, já chegou !
70. Sr. Micawber.
71. - O meu endereço é simplesmente - Windsor Terrace, City Road !
72. - Uma rua ordinária, mas é lá que eu vivo !
73. - Terei muito prazer em te levar para a minha casa, quando acabares o teu dever esta noite !
74. David lavava garrafas o dia inteiro até as suas mãos gelarem e por volta das 8 horas o Sr. Micawber vinha buscá-lo e levava-o para sua casa.
75. - O sapateiro disse-me para lhe dizer que agora ele tem que receber o seu dinheiro. Já lá fui 14 vezes !
76. - As pessoas a quem se deve dinheiro são normalmente muito bondosas e modestas !
77. - Se se é um cavalheiro, perdoa-se sempre - e eu sou um cavalheiro !
78. - Aquela é a minha mulher, a mãe dos meus muitos filhos.
- Uma filha de Inglaterra !

79. Sra. Micawber.
80. - Devo dizer-lhe que o Sr. Micawber espera que algo irá aparecer, mas se isso não acontecer depressa a sua situação atingirá a rotura !
81. Então paga a conta esta noite ? O senhor prometeu !
82. - Vamos beber uma cerveja, minha querida !
83. Depois de alguns meses de desesperada luta com os credores, "algo" apareceu ao Sr. Micawber - e este "algo" foi a prisão por dívidas. Mas ele aceitou-a como um herói.
84. - A minha alma é suficientemente forte para suportar a minha prisão e a dos meus por dívidas.
85. - Mas um dia a Inglaterra vai ter de prestar contas por ter desalojado o Sr. Copperfield tendo ele pago a renda antecipadamente !
86. - Coragem, Sra. Micawber. - Pense em Maria Antonieta e outros !
87. - Vai para casa da tua tia - aquela mulher severa em Dover. Tenho o pressentimento que algo irá acontecer em Dover !
88. - Aprendam esta lição com a minha triste experiência !
- Se uma pessoa ganha 20 Libras por ano e só gasta 19, então pode considerar-se feliz, mas se gasta 21 Libras então acabará no desespero.
89. - Eu sempre gastei 22 Libras !
90. E assim, David iniciou a sua caminhada
91. - Pode levar a minha mala até à paragem da diligência por 6 dinheiros ?
92. Era tudo o que o pequeno David tinha.
93. Assim, encontramos o rapazinho a caminho de Dover com uma esperança tão insegura como as suas perninhas.
94. De noite.
95. Ele rezou à sua mãezinha que estava no céu para que ela o cobrisse com as suas asas e guiasse os seus passos.
96. Já na manhã seguinte David conhece alguns vagabundos.

97. - Tire esse casaco. Roubou-o a um rapazinho que eu conheço.
98. Muito, muito longe ficava Dover, - infinitamente longe.

99. ACTO IV

100. Quatro dias mais tarde, uma criatura suja, arranhada e esfomeada apareceu no jardim da Sra. Betsey Trotwood.
101. - Não quero aqui rapazes. Fora ! - Odeio rapazes e burros.
102. - Sra. Trotwood ! - Querida Sra. Trotwood !
103. Tia Eu sou David Copperfield !
104. Dick !
105. Dick é um excêntrico de quem a Sra. Trotwood toma conta.
106. - Dick, este é David Copperfield - O que é que havemos de lhe fazer ?
107. - Lavá-lo !
108. - Sim, tens sempre razão Dick!
109. - Isto é invenção minha. Escrevi algumas verdades neste papagaio !
110. Quando largo o papagaio, a verdade é então espalhada pelo vento - e posso baixá-lo quando me apetecer !
111. David viu-se assim libertado da sujidade e das tristezas. Contudo alguns dias depois
112. - Dick ! - Burros !
113. - Tia ! - Estes são o Sr. Murdstone e a irmã !
114. - Tão estranha forma de nos receber deve-se por certo a qualquer facto a que somos alheios. - Viemos buscar um pequeno 'vagabundo que abandonou o seu trabalho em Londres !
115. - Tem alguns direitos sobre este rapazinho ?
116. - Tratá-lo-ia tão mal se ele fosse o seu próprio filho ?
117. Se ele fosse o meu próprio filho, teria sido uma pessoa diferente !

118. - Queres ir com aquela - gente ?
119. - Aconselho-vos a sair daqui o mais depressa possível
- pois há já muito tempo que não tenho burros e ladrões
na minha propriedade !
120. Os ilustres irmãos saíram de casa da Sra. Trotwood pela
porta do jardim com a estranha sensação de que nunca
deveriam ter lá estado, - e nunca mais lá voltaram.
121. Quando a tia de David chegou à conclusão que as escolas
em Dover não eram suficientemente boas para David, partiu
com ele para Canterbury a fim de falar com o seu conse-
lheiro jurídico, o advogado Wickfield.
122. A pequena Agnes, filha de Wickfield.
123. Advogado Wickfield.
124. - Ele devia ter sido uma rapariga, mas é um rapaz, - um
triste facto ao qual me tenho vindo a acostumar !
125. - Creio que sei lavar chávenas, pois lavei tantas
garrafas !
126. Estimada Sra. Trotwood. Se David frequentar a escola
aqui em Canterbury, não será melhor ele ficar a viver
connosco ?
127. - O Sr. Wickfield gostaria que tu cá ficasses. - Queres
ficar ?
128. O pequeno David não disse nada, mas ficou muito contente.
E assim ficou hospedado em casa dos Wickfield.
129. ACTO V
130. Passaram dez anos ... anos de uma infância feliz e des-
preocupada, durante os quais Agnes foi o sol da vida de
David
131. transbordando de felicidade depois de ter terminado
a sua licenciatura como advogado, encontramo-lo mais uma
vez em casa dos Wickfield onde nada tinha mudado.
132. só para o advogado Wickfield é que a vida tinha
piorado. Ele parecia esconder secretas mágoas que ten-
tava esquecer num copo de vinho.
133. David Copperfield Gorm Schmidt
Agnes Wickfield Karen Winther
134. - Parabéns, Caro David. - Lembra-te de que como advogado
serás responsável pelo dinheiro dos outros. -- Que nunca
sejas infeliz.

135. No escritório estava o escriturário Uriah Heep que gradualmente tinha usurpado a autoridade ao seu patrão, o Sr. Wickfield, cada vez mais indiferente.
136. -- Não te importas de ir dar uma volta ? Eu preciso de falar com o Sr. Wickfield.
137. - Tenho imensa pena de não o poder informar, de momento, sobre a sua situação económica !
138. - Lembra-se da primeira vez que estivemos aqui os dois ? - há muitos, muitos anos
139. - É Uriah Heep. - Ele persegue-me !
140. - Ele domina o meu pobre pai e eu receio muito o futuro !
141. - Últimamente tive que deixar tudo nas mãos de Uriah Heep - um jovem brilhante - mas dentro em pouco eu irei nós iremos analisar a sua situação económica !
142. - Posso dar-lhe os parabéns, Sr. Copperfield ?
143. Na noite seguinte David foi a uma festa - por si só sem significado mas que iria ser da maior importância para ele.
144. Dora
145. - Minhas senhora, permitam-me que vos apresente o jovem advogado que escreveu a história que tanto apreciaram Domingo passado.
146. As duas pequenas e tímidas senhoras de cuja presença alguém dificilmente se apercebia - quais pardais medrosos e envergonhados - eram as tias de Dora.
147. - Eis o Sr. Copperfield que um dia será um escritor mundialmente famoso!
148. Foi mesmo o senhor que escreveu aquela linda história ?
149. - Fiquei encantada com a sua história. Quero muito que venha conversar comigo. Vamos dar um passeio pelo jardim !
150. - Tem que ser um pessoa encantadora, quem escreve tão bem !
151. David começava a ficar transtornado. Ele amava Dora, - o jardim - a iluminação, os dois pequenos pardais dentro de casa, tudo !

152.

ACTO VI

153. Durante algum tempo David deambulou pelas ruas de Londres - louco de amor por Dora, - e um dia quando passava por uma rua desconhecida cujos habitantes tinham um estranho conceito de higiene

154. (Carta) Caro Sr. Copperfield !

Gostaria de lhe agradecer as maravilhosas horas que passámos juntos, mas não posso marcar nenhum encontro. No entanto, se passar pela casa de engomados às 8 horas esta noite - encontrar-se-à com

A sua Dora.

155. - Deixa que os teus filhos, canzelados e imbecis bebam água, já que não consegues pagar a conta do leite !

156. - Vou arranjar maneira de o meter novamente na cadeia por dívidas !

157. - Sr. Micawber. - Não me reconhece ?

158. - Não sou digno de o abraçar, Sr. Copperfield. - Sou um pobre diabo que qualquer leiteiro consegue ofender !

159. - Vendo trigo

160. mas ainda não fiz nada - porque não compensa.

161. Uma linda criança - o que também não compensa !

162. Há-de aparecer alguma coisa

163. - mas ainda não apareceu

164. - resumindo, - não posso convidá-lo para jantar !

165. - Teria o maior prazer em que a senhora e o Sr. Micawber jantassem comigo amanhã !

166. Na casa de engomados, às 8 horas.

167. - O feliz Jip, - que sempre está consigo !

168. - Mas estar comigo é assim uma felicidade tão grande ?

169. - A maior felicidade - a única felicidade do mundo !

170. - Sou tão criança - e tão ignorante. - Não, de maneira nenhuma - felicidade !

171. - Bom - estamos noivos ?

172. David estava eufórico quando se separou de Dora na casa de engomados. - E quando na noite seguinte a festa com Micawber estava no auge ele ainda não estava em si.
173. - Assim que alguma coisa aparecer nós iremos viver para Piccadilly. - Será sempre bem-vindo !
174. - Eu nunca te deixarei Micawber. - NUNCA !
175. Alguns dias mais tarde.
176. - Está uma senhora à sua espera no seu apartamento. Chegou esta manhã acompanhada dum criado louco !
177. - Querido David. - Estou arruinada. Nada mais me pertence, senão o conteúdo destas malas !
178. - Não é assim Dick ? Não estamos arruinados ? Então o pobre Wickfield não abriu falência arrastando-nos com ele e provocando a perda de todos os nossos bens ?
179. - Pobre querida tia. Não perca a coragem. Eu posso trabalhar e nós havemos de sobreviver !
180. Então ele lembrou-se de Dora e de todos os grandes planos que tinham para o futuro; planos que agora caíam pela base
181. - Vamos casar em breve e eu serei a tua querida mulherzinha !
182. - Então os estranhos vão ficar aqui ?
183. Mesmo que David tivesse que pôr de parte as suas aspirações, ele tinha confiança no futuro. -- Não era muito pior a situação da pobre Agnes
184. - Eu amo-a Agnes - vou tentar salvar o seu pai, - se - se você quiser casar comigo !
185. ACTO VII
186. Passaram 2 anos de labutas inauditas, mas David iria colher os frutos do seu esforço. Chegaria o dia em que Dora seria sua mulher !
187. Estás muito melhor agora, do que quando te lavámos pela primeira vez
188. Dora e Agnes acabaram por simpatizar uma com a outra no decorrer do ano passado, e é claro que Agnes foi convidada para o casamento !

189. Já oiço o som do órgão a tocar naquela igreja
190. onde se alimentaram tantos sonhos
191. e onde tantos sonhos foram enterrados !
192. Eles não chorariam mais se fosse a sua querida Dora que morresse !
193. Na sua casinha de bonecas.
194. - Dadde !
195. - Mas que estranha língua estás a escrever !
196. - É estenografia, Dora. Tive que aprender antes de me empregar como estenógrafo no Parlamento !
197. Depois contou-lhe como tinha praticado nos seus tempos livres e como a tia e Dick representavam o papel de deputados no Parlamento.
198. - Quanto à questão do comércio, no que diz respeito à Austrália, - hm, - aqueles esgotos em Londres, que - que estão rebentados têm de ser reparados, e um papagaio terá de ser largado
199. - O distinto orador não deve desviar-se do assunto
200. - será a cabeça de Carlos I
201. - Porque é que estás a cheirar isso, meu menino ?
202. - São torradas !
203. - São ostras, Dadde. - Não é amoroso da parte da sua mulherzinha, ter comprado ostras para si ?
204. - Não achas que elas deviam ter sido - abertas ?
205. - Nós mesmo podemos fazer isso.
206. - Então vamos comer as torradas e olhar para o barril - é quase a mesma coisa !
207. - Tu não me amas quando Jip come o presunto e anda com as patas na manteiga.
208. ACTO VIII
209. Mas quando as dificuldades diárias com a alimentação
210. A pequena Dora sempre estava de más relações com o seu livro de despesas da casa.

211. (Conta)

C O N T A

dia 13	$\frac{1}{2}$ kg de manteiga		2	6
"	1 litro de Genebra (Sra. Copperfield)		0	4
dia 14	3 arenques		0	3
"	$\frac{1}{2}$ litro de Genebra (Sra. Copperfield)		0	2
"	1 copo de Rum	{ " " }	0	5
dia 15	1 litro de Genebra	{ " " }	0	4
"	1 " "	{ " " }	0	4
			<hr/>	<hr/>
			4	4
			<hr/>	<hr/>

212. - Querida Dora, realmente bebes demais !

213. - O que é isso ?

214. - Schnever ! (a palavra Genebra pronunciada por alguém que já bebeu um pouco demais)

215. É chocante que ela se aproveita do facto de eu ser tão estúpido !

216. Agora não pensamos mais nisso. - Vais tocar para mim !

217. As horas de crepúsculo repletas de música e de encanto, todas as noites enchiam de felicidade aquelas duas crianças !

218. Dos dedos brancos saíam dolentes e cristalinas notas como que dizendo: Sejam felizes, enquanto a felicidade está convosco. Brevemente ela vos deixará. -- E ambos a ouviram. -

219. (Carta) Sr. Copperfield !

Quando eu, - qual barco naufragado - lhe envio sinais, não é para lhe pedir dinheiro. - Pelo contrário. - Vá amanhã a Canterbury com a sua tia - passe pelo hotel "Os Sete Apóstolos" às 8 horas da noite. - Alguma coisa há-de aparecer - à entrada. Seu dedicado - pela Pátria maltratado - Micawber.

P.S. que durante ano e meio trabalhou para um malandro chamado Uriah Heep.

220. A escuridão descia sobre as ruas de Canterbury quando chegaram as 8 horas da noite seguinte.

221. - Micawber !

222. - Alguma coisa há-de aparecer amanhã de manhã pelas 10 horas em casa do Sr. Wickfield - Vem !

223. A manhã seguinte chegou, - eram 10 horas.
224. - Pode ir dar uma volta, Micawber, até que os estranhos partam !
225. - Infelizmente, o Sr. Wickfield não está bem !
226. - Infelizmente o Sr. Wickfield não tem passado bem desde que um malandro chegou a esta casa.
227. - E esse malandro chama-se Heep !
228. - Você está doido ?
229. - Sim. - Estou furioso consigo. - Mas agora acabou-se. - Preferia engolir um sabre a colaborar nas suas fraudes.
230. - Razões de ordem económica obrigaram-me a mudar-me para a antiga casa do ladrão Heep
231. - e numa bela noite aconteceu
232. - Heep é um impostor !
233. - Ele sabe da existência deste livro ? - Será que o ladrão e impostor Heep conhece o conteúdo do livro ?
234. - Este é o livro onde o criminoso Heep fazia as suas contas fraudulentas para enganar o Sr. Wickfield !
235. - Felizmente que o pulha do Heep era avarento. Todo o tostão roubado foi depositado no banco !
236. - Você já viu a ordem de prisão que eu trago para prender o impostor Heep. - Dê-lhe uma das celas mais sujas da sua honrada prisão. - Viva Inglaterra !
237. - Você evitou ficar com o apelido Heep. - Parabéns !
238. - Querido pai. - Penso que tudo irá acabar bem !
239. ACTO IX
240. Quando a Sra. Trotwood e David voltaram no dia seguinte, Uma triste novidade os esperava.
241. - Querido Dadde. Não se zangue com a sua mulherzinha por ela ter adoecido !
242. - Estou doente há tanto, tanto tempo, - mas eu não lhe queria dizer, Dadde !
243. - Ficaria tão contente se Agnes pudesse vir !

244. - Tens sido cego, David. - Há muito tempo que com muita pena minha tenho visto a pequena Dora a murchar. - Enquanto que para Agnes - e nunca deixes que a tua mulherzinha note no teu olhar uma expressão triste !
245. - Pobre\$ criancinhas !
246. E Agnes veio.
247. Tens de sair, Dadde. - Quero conversar com Agnes.
248. - Meu querido Jip, estás tão calmo. - Sabes ? A nossa mãezinha está muito doente !
249. - Quando eu morrer, - terás de tocar para Dadde, - sei que serás boa para ele. - Também quis sempre tanto ser boa para ele - eu amo-o tanto - mas eu - era muito nova !
250. Lentamente a linda e pequena flor foi murchando - e numa calma noite - ela foi chamada por AQUELE que lhe deu a vida
251. - Toma o meu lugar. - Sê boa para David -- até nos encontrarmos !
252. - Todas as florzinhas têm de morrer - Todas as flores !
253. - Demasiado jovem, Dadde - pequena mulherzinha. - Ad...eus !
254. ACTO X
255. Durante 3 meses David não abriu uma única carta. - Quase não falava. - Vivia traumatizado !
256. - Amanhã vou para fora, - não queres vir comigo, David ?
257. - Vou-me despedir dos Micawbers. Eles vão para a Austrália !
258. No dia seguinte numa taberna perto do rio - "O Alegre Emigrante" !
259. - Que tempo maravilhoso. Vai ser uma óptima viagem !
260. - Se tomares conta das crianças - então poderei apreciar o tempo !
261. - Filha da velha Inglaterra !
262. - Nunca me esquecerei da generosidade com que - sem pensar no dinheiro - você tornou possível que a Terra Prometida aparecesse no horizonte da família Micawber
263. - Deus o abençoe até que eu resumindo
264. lhe pague novamente !
265. - Filhos de Inglaterra, - Obrigado pelo vosso apoio !
266. Que se passa com o nosso querido e jovem amigo ?

267. - A pequena Dora morreu !
268. - Pobre querido amigo !
269. - A última chalupa parte agora !
270. - Viva Inglaterra -- e a Austrália !
271. Então David ouviu os toques da sineta do barco vindos do rio, e este som fez vibrar novas cordas na sua alma.
272. - Sei agora minha tia - tenho que partir. Tenho de me afastar daqueles lugares onde todos os dias as recordações alimentam a minha tristeza. - Amanhã deixo a Inglaterra !
273. Passaram três Invernos e três Verões.
274. Durante os difíceis anos de exílio, David Copperfield lutou contra as suas dolorosas recordações. - Amadureceu na sua dor - tornou-se um artista através de noites de sofrimento sem lágrimas -- e ele voltou.
275. Querida Agnes ! - Durante estes longos anos pus-me à prova, e agora volto para ti completamente só !
276. - Agnes, - terei de voltar novamente - para a solidão ?
277. - Sempre senti paz e uma repousante felicidade quando estava contigo - não sabia porquê - mas pensei tanto nisso durante os anos que estive fora !
278. - Agora eu sei, Agnes. - Eu amo-te !
279. - Amei-te toda a minha vida !
280. Epílogo
281. 15 anos mais tarde encontramos um escritor famoso nos seus dias mais felizes - ele chamava-se David Copperfield
282. mas na realidade o seu nome era ... Charles Dickens.
283. (Carta, mesma caligrafia do no.219)

Ao favorito e honrado escritor dos deuses
David Copperfield !

Da parte da velha Inglaterra, da parte da Austrália e de mim próprio envio-lhe as minhas saudações. Orgulhoso e feliz por ter conhecido uma personalidade tão célebre como o senhor, é um prazer para mim informá-lo que,
alguma coisa apareceu - realizei tudo.

Seu Micawber
Juiz da Paz.

DAVID COPPERFIELD

1. David Copperfield by Charles Dickens
2. Adapted for film by Laurids Skands
3. Directed by A.W. Sandberg
4. Prologue
5. This tale of a life, – of sorrow and joy – begins in a house in Blunderstone. It was at the stroke of midnight David Copperfield began his life.
6. Little Mrs. Copperfield had been widowed six months before, and in her solitude, she longed to see the child still slumbering in her womb.
(Margarethe Schlegel)
7. Betsy Trotwood, the aunt of the late father of our still unborn hero, waited downstairs – in a state of agitation – for a result. (Marie Dinesen)
 - a. She had vowed it would be a girl.
8. The doctor, Mr. Chillip. (Charles Wilken)
9. – We're progressing slowly, up there, Ma'am!
10. – I'm not deaf!
11. – What do you call your girl?
12. – I don't know that it will be a girl!
13. – The maid!
14. (missing)
15. – Pegotty!
16. Pegotty (Karen Caspersen)
17. – Tea!
18. – From the moment of this girl's birth, I intend to be her friend. I beg you'll call her Betsey Trotwood Copperfield, and there must be no mistakes in her life!
19. – But if it's a boy!
20. – Nonsense!
21. – It's a boy, – but a lovely boy!
22. She never set foot in Mrs. Copperfield's house again.
23. The hero of our tale, the little creature who would live out his life under the name *David Copperfield* ...
24. ... cried, as if he knew how generously life bestows sorrow and hardship upon its victims.
25. Act 1
26. Eventually, little David grew to be ten years old, to the joy of his mother and the faithful Pegotty. No heavy clouds had covered the sun in those years, but one afternoon, just as the sun was about to set, his fate suffered its first bruising.
 - a. Little David (Martin Herzberg)
27. – If you marry a person, and the person dies, why then you may marry another person, mayn't you, Pegotty?
28. My mama, she's not at home as much now as she used to be, is she?
29. Mr. Murdstone (Robert Schmidt)
30. – I was thinking to give you a few days off to go on a holiday, Pegotty ...
31. – ... and if you want to take David along with you ...
32. This was the last time she would be free to kiss her little David, but she

- did not know that.
33. While David was away, something happened that would for ever drain the sunlight from his childhood – he got a new father.
 34. Miss Murdstone, the groom's sister, also came from hymn-singing and organ-swelling, but it did not show. (Ellen Roversing)
 35. – Clara! You are now my wife! Always remember that my life's creed is *firmness – firmness in all things!*
 36. – You're much too pretty and thoughtless to have any duties imposed on you. If you'll be so good as to give me your keys, I'll attend to all the household duties!
 37. When Pegotty and David returned from their holiday, they discovered that their had been a sinister change at Blunderstone Rookery.
 38. – What manner of return is that? Take you cap off, boy!
 39. – You have a new father, David dear. I hope that you'll always be a good boy and behave ... obey!
 40. – Go and change! I expect to see you in the kitchen in ten minutes!
 41. – Stay here, David!
 42. – Clara! I wonder at you!
 43. – David, if I have an obstinate horse or dog to deal with, what do you think I do?
 44. – I beat him, I make him wince and smart!
 45. – Wash that face, sir, and come down with me!
 46. Act 2
 47. This was the beginning of a sad drama – which would not last long, however. – One day, when David had come down for his lessons as usual ...
 48. – It is the sixth day in a row he doesn't know his lessons. He is the most obstinate boy I have ever known.
 49. He didn't know his lessons, – no! He forgot every word, every syllable, out of fear of the two tormentors.
 50. – Did I not tell you last night that it was *flogging* that formed my character?
 51. – Mr. Murdstone! Sir! Pray don't beat me! I have tried so hard!
 52. – Darkness fell on the Rookery ... and David still lay behind the locked door.
 53. And he heard Pegotty whisper that he would be sent away to school ...
 54. ... and that Pegotty would stay behind and take good care of his mama.
 55. A few days later, the hour of leave-taking struck.
 56. – Dear little David! Please don't be angry with your mama. I – am so unhappy ...
 57. This was the last time he saw his mam alive, but he did not know that.
 58. Poor and lonely as he was when he left the Rookery, how much poorer and lonelier was he not now, when we discover him there once more ...
 59. – It's mama, it's *my* mama! Don't take her away!
 60. – Pegotty, don't ever leave me. You're all I have left!
 61. And while the flowers were in their brightest bloom, while the summer sang its hymn to life – little David's mama was lowered down into nothingness.
 62. When David's eyes opened again ...

63. – You can go and pack your belongings! – We have no further use of you!
64. – Stay, boy! My brother has something to tell you!
65. – You are an obstinate boy, a vicious boy! I will not pay for your education any longer! You will go into service in London!
66. Act 3
67. A few days later, the company of Murdstone & Grinby had a new drudge working at the warehouse down by the river.
68. All hope of growing up to be a learned and distinguished man was crushed in his little bosom.
69. – The gentleman you'll be staying with is here!
70. Mr. Micawber (Frederik Jensen)
71. – My address is – only – Windsor Terrace, City Road!
72. – A modest street, – but ... in short, – I live there!
73. – I shall have the honour of escorting you to my humble, – humble abode, when you have discharged your onerous responsibilities this evening!
74. David rinsed bottles the entire day, until his hands were like ice, and around eight o'clock, Micawber fetched him and brought him to his home.
75. – The shoemaker sends word that *now* he *won't* wait any more for his money! This is the fourteenth time I've come here!
76. – People who are owed money become so peculiarly coarse and ill-mannered!
77. – If one is a gentleman, one forgives. I forgive!
78. – There sits my wife. – The self-denying mother of my far too numerous children. A true daughter of England!
79. Mrs. Micawber (Anne Marie Wiehe)
80. – I can reveal to you that Mr. Micawber is waiting for *something to turn up*, but if it doesn't turn up soon, his difficulties will come to a crisis!
81. – Will you pay your bill tonight. You promised to do so!
82. – *Now* let's have some ale, my love!
83. After several months of desperate struggles against the creditors, the day came when "something turned up" for Mr. Micawber. – And this "something" was – debtors' prison. – But he took heroically.
84. – My strength of character is sufficiently muscular to allow me to bow to the fact that I and mine are cast into debtors' prison ...
85. ... but that Mr. Copperfield is today made homeless, despite having paid his rent in advance, for that I shall one day call England to account!
86. – Courage, Mrs. Micawber. Think of Marie Antoinette – and the others!
87. – Go to your aunt, to the hard woman in Dover. I have an expectation that *something will turn up* – in Dover!
88. – Learn from my blighted destiny. Annual income twenty pounds, annual expenditure nineteen, result happiness. Annual income twenty pounds, annual expenditure twenty-one, result misery.
89. – My annual expenditure has always been twenty-two!
90. And David began his long walk ...
91. – Would you take my box to the coach office for sixpence?
92. That was everything little David had.
93. And so we find the little boy, on his way to Dover, with a hope in his heart as shaky as his little legs.

94. In the evening.
95. He prayed to his mama in Heaven to spread her wings over him and lead his steps.
96. Already the next morning, David made the acquaintance of some of the trampers on the road.
97. – Take off that jacket. You've stolen it from a little boy I know.
98. Far, far away lay Dover – immeasurably far away.
99. Act 4
100. Four days later, a dirty, torn, and starving little apparition turned up outside Mrs. Betsey Trotwood's garden.
101. – No boys here. I detest boys and donkeys.
102. – Mrs. Trotwood! Dear Mrs. Trotwood!
103. – Please, aunt, I am David Copperfield!
104. – Dick!
105. Dick, an eccentric in Mrs. Trotwood's care (Peter Malberg)
106. – Dick, this is David Copperfield. What I am to do with him?
107. – Wash him!
108. – Yes, you're always right, Dick!
109. – It's my own invention. I have written facts on this kite!
110. – When I fly it, the facts blow with the wind, – and I can draw them down whenever it suits me!
111. Thus was little David cleaned of both dirt and distress, but a few days later
- ...
112. – Dick! *Donkeys!*
113. – Aunt! It's Mr. Murdstone and his sister!
114. – Your altogether peculiar way of receiving us must be due to a misunderstanding. We have come to fetch the little vagabond who has run away from his position in London.
115. – Do you have any right to this boy?
116. – Would you have treated him as badly if he had been your own boy?
117. – If he had been mine, his character, I trust, would have been altogether different!
118. – Do you want to go with these – people?
119. – I will advise you to get out of here as swiftly as possible, – it has been a long time since I have had donkeys and – blackguards on my property!
120. The worthy pair went out through her garden gate with an odd feeling that they should never had gone in, – and they never appeared again.
121. Since David's aunt did not think that the school in Dover were good enough, she went to Canterbury with him to speak with her legal counsel, the solicitor Wickfield.
122. Wickfield's little daughter Agnes (Else Nielsen)
123. Mr. Wickfield, solicitor (Poul Reumert)
124. – He should have been a girl, but he was a boy – an unfortunate fact, but one to which I have reconciled myself.
125. – I suppose I can rinse the teacups, because I've rinsed so many bottles!
126. – Dear Mrs. Trotwood, if David is to go to school here in Canterbury, he should stay here with us.
127. – Mr. Wickfield would like you to stay here. What do you think about that?

128. He did say a thing – he was simply overwhelmed with happiness, – and so it came about that David became a boarder in the Wickfield house.
129. Act 5
130. Ten years had passed ... bright, happy childhood years, during which Agnes has been the sun of David's existence ...
131. ... Glowing with happiness at having received his solicitor's licence, we meet him once again in the Wickfield house, where everything is as it always was.
132. ... Only Mr. Wickfield has gone downhill. He looks as though he is filled with secret worries – from which he seeks forgetfulness in drink.
133. David Copperfield Gorm Schmidt / Agnes Wickfield Karen Winther
134. – Congratulations, my dear David. Remember that as a solicitor, you will be responsible for – other people's money. I wish that you may never be – unhappy.
135. In Wickfield's office was his clerk Uriah Heep, who had gradually gained power over his increasingly sluggish employer. (Rasmus Christiansen)
136. – Why don't you go for a little walk. I should like to speak with Mr. Wickfield.
137. – I am very, very sorry that I – at present cannot tell you how things are with your money.
138. – Do you remember the first time the two of us were in here – many, many years ago ...
139. – It's Uriah Heep. He's following me like a shadow!
140. – He's gained power over poor papa. I – dread the future!
141. – Lately, I have been forced to leave everything in the care of Uriah Heep – an excellent young man – but in a short while, I shall – we shall – look into how things are with your money!
142. – Allow me most humbly to congratulate you, Mr. Copperfield!
143. The following night, David went to a party in London – a seemingly insignificant event that would have the greatest importance to him.
144. Dora (Karina Bell)
145. – May I introduce the ladyships to the young solicitor who wrote the short story that gave you such pleasure last Sunday.
146. The two little ladies, who really should have been sparrows, were Dora's aunts!
147. – Here is Mr. David Copperfield, who will surely be a world-famous writer one day!
148. – Was it really you who wrote that *lovely* tale?
149. – I was so enchanted by your short story. You must speak a lot with me. Let us go for a walk in the garden!
150. You must be a lovely person, when you can write in such a lovely way!
151. David's head was spinning. He was in love with Dora, – with the garden, with the laterns, the two sparrows in the house, everything!
152. Act 6
153. In the time that followed, David wandered aimlessly about the streets of London – dazed by his love for Dora; and one day, when he came down an unfamiliar street, whose inhabitants had their own standard of

cleanliness ...

154. (**Letter**) Dear Mr. Copperfield! I would like to thank you for the lovely hours we have spent together, but I will not agree to any rendez-vous, but if you pass the rolling-room tonight at eight o'clock, you will find – Your Dora.
155. – Let your imbecile, cross-eyed children drink water if you cannot pay the milk-bill!
156. – I'll see to it that you're thrown back in debtors' prison!
157. – Mr. Micawber. Don't you recognize me?
158. – I am unworthy of embracing you, Mr. Copperfield. I am a miserable wretch whom any milk-monger can freely insult!
159. – I'm in the grain business ...
160. – ... but I haven't been busy yet. Doesn't pay.
161. – A beautiful child – doesn't pay either!
162. – *Something will turn up ...*
163. – ... but it hasn't turned up yet ...
164. – ... in short, – I cannot ask you to dinner!
165. – It would be a great pleasure if you would come to dine with me tomorrow.
166. In the rolling-room at eight o'clock.
167. – Happy Jip, he's always with you!
168. – Is that really – a cause for – happiness!
169. – The highest happiness – the only happiness in the world!
170. – I'm so childish and so – silly. I don't think it's such a great happiness!
171. – But then – we're engaged?
172. David left the rolling-room and Dora in a state of intoxication. And when the Micawber-party the following evening was at its peak, he had not yet become sober.
173. – As soon as anything turns up, we'll move to Piccadilly. You're always welcome!
174. – I shall never leave you, Micawber. NEVER!
175. A few days later.
176. – There is a woman waiting for you in your flat. She came this morning, and she has a mad servant with her!
177. – Dear David. I am ruined, wrecked. I own nothing apart from what's in these suitcases!
178. – Isn't it true, Dick? Aren't we ruined? Isn't poor Wickfield bankrupt, and have we not lost *everything* through him?
179. – Poor, dear aunt. Don't lose heart. I can work, and we will manage to get through this!
180. But then he remembered Dora and all their bright plans for the future, which now crumbled to dust ...
181. – And then we'll get married soon, and I'll be your sweet little child-wife!
182. – Are the strangers going to – stay here?
183. If David had to suppress his longings, at least he looked confidently to the future. How much sadder were not the prospects of poor Agnes...
184. – I love you, Agnes. I shall try to save your father, if you will consent – to marry me!

185. Act 7
186. Two years of toil had passed, but know it was time for David to reap the reward of his efforts. The day had come when Dora would become his wife!
187. – You look much better now than when we washed you the first time ...
188. Dora and Agnes had grown very fond of each other over the last few years, and of course Agnes was going to the wedding too!
189. At last, the sound of the organ filled the church ...
190. ... where so many dreams had been born ...
191. ... and where so many dreams had been laid to rest!
192. If their beloved Dora had died, they couldn't possibly have cried any more!
193. In their little doll's house.
194. – Doady!
195. – But what is that strange language you're writing in?
196. – It's stenography, little Dora. I had to learn it well before I could get a position as a stenographer at the House of Commons!
197. And then he told her how he had practiced in his spare time, and how his aunt and Dick had played parliament.
198. – As for as the question of free trade is concerned, then, as far as Australia is concerned, – ahem – the sewers in London, which are leaking, must be pasted together, and a kite launched ...
199. – Will the Right Honourable gentleman please stick to the point ...
200. – ... while the head of King Charles the First ...
201. – Why are you sniffing at it, you cruel boy?
202. – It's toast!
203. – It's oysters, Doady. Isn't it sweet that your little child-wife has bought oysters for you?
204. – Don't you think they should have been – opened?
205. – We can do that ourselves!
206. – Then we'll eat the toast and *look* at the barrel – that's almost as good!
207. – You don't love me when Jip eats the ham and walks in the butter.
208. Act 8
209. But when the daily difficulties with the meals were over ...
210. Little Dora was never on good terms with her account-book.
211. (**Bill**) BILL / 13th: 1 pd. of butter / 1 bottle of gin (Mrs. Copperfield) // 14th: 3 herrings / ½ bottle of gin (Mrs. Copperfield) / 1 glass of rum (Mrs. Copperfield) // 1 bottle of gin (Mrs. Copperfield) / 1 bottle of gin (Mrs. Copperfield)
212. – Dear Dora, you really do drink too much!
213. – What's this?
214. – *Schin!*
215. – It's a nasty thing that she takes advantage of me being a silly little goose!
216. – Let's not think any more about it. Now, you're going to play for me!
217. These music-filled twilight hours that returned every night gave the two children the greatest happiness!
218. In brittle, sighing notes emerging from beneath the grip of white fingers, came the song: Be happy, while happiness resides with you. Soon, it will

- pass your house by. – – And they both heard it.
219. (**Letter**) Mr. Copperfield! / When I, a foundered bark, signal you, it is not in the hope of any *pecuniary* gain. On the contrary. Go to Canterbury tomorrow, bring your aunt. Walk past the Hotel "The Seven Apostles" at eight o'clock tomorrow night. Something will turn up – in the doorway. Your devoted, and by his native country shamfully mistreated - Micawber. / P.S.: Who for the last year and a half has been in the employ of a scoundrel named *Uriah Heep*.
220. Darkness covered the streets of Canterbury, when the clock struck eight the following night.
221. – *Micawber*!
222. – Something will turn up ... tomorrow morning at ten o'clock ... at Mr. Wickfield's. *Make sure to appear!*
223. The next morning, at ten o'clock.
224. – You may go for a walk, Micawber, until the strangers have left!
225. – I'm afraid Mr. Wickfield is not well.
226. – Mr. Wickfield has not been well since a *scoundrel* came to this house.
227. – And that *scoundrel's* name is *Heep*!
228. – Are you mad?
229. – Yes. Mad at you. But now it is over. Rather would I swallow a sabre than look upon you ignominious *villainy* any longer!
230. – Because of financial circumstances, I was forced to move into the lodgings formerly occupied by Heep, the *thief* ...
231. – ... And one blessed night it happened ...
232. – Heep is a *fraud*!
233. – Does Heep recognize this book? Does Heep, the *thief* and *forgery*, know what it contains?
234. – In this book, Heep, the *felon*, has kept account of the sums of which he has defrauded Mr. Wickfield!
235. – Fortunately, Heep, the *crook*, has also been a *miser*. Every stolen shilling has been deposited at the savings bank!
236. – You have seen my writ empowering me to have Heep, the *fraud*, arrested. Pray place him in the filthiest cell in your most esteemed gaol. Long live England!
237. – You escaped taking the name of Heep. My sincerest congratulations!
238. – Dear father, I think everything will be all right!
239. Act 9
240. When Mrs. Trotwood and David returned the next day, a sad surprise awaited them.
241. – Dear Doady. You mustn't be cross with your little child-wife, because she has fallen ill!
242. – I've been ill for such a long, long time, – but I didn't want to tell you, Doady!
243. – It would make me so happy if Agnes would come!
244. – You've been blind, David. I have watched sorrowfully for a long time how little Dora was wilting on us. Now write to Agnes – and never let your wife see a sad face!
245. – Poor little children!

246. And Agnes came.
247. – Go away, cruel old Doady. I want to speak with Agnes.
248. – Good little Jip, you are so quiet. Do you understand that our mother is very ill!
249. – When I am dead – you must play for Doady. I know that you will be good to him. I also wanted – always wanted to be that, – I love him so much, – but I – was too young!
250. Slowly, the beautiful little flower wilted, and one quiet night, HE who had given her life called ...
251. – Take my place. Be good to David – – till we meet!
252. – Every little flower must die – every flower!
253. – Much too young, Doady, little - child - wife. Fare - well!
254. Act 10
255. For three months, David never opened a letter. He did not speak to anyone. He lived in a stupor.
256. – I have to go on a trip tomorrow. Won't you come along with me, David?
257. – I want to say goodbye to the Micawbers. They are going to Australia!
258. The next day at the riverfront inn "The Happy Emigrant".
259. – Splendid weather. It will be a wonderful trip!
260. – If you will look after the children – I will look after the weather!
261. – Daughter of old England!
262. – ... I shall never forget the magnanimity with which you – without regard for the *pecuniary* – has allowed the promised land rise into view above the Micawberish horizon ...
263. – ... God bless you, until I ... in short ...
264. – ... can pay you back!
265. – Sons of England, I thank you for your endorsement!
266. – What is the matter with our dear young friend?
267. – Little Dora is dead!
268. – Poor, dear friend!
269. – The last launch is sailing now!
270. – Long live England – and Australia!
271. Then David heard the ringing of the ship's bell on the river, and it stirred new strings in his soul.
272. – Now I know, aunt. I must get away from here. I must get away from the places where the memories keep tearing at my unhappiness every single day.
273. Three winters and three summers came and went.
274. Through difficult and heavy years abroad, David Copperfield fought his way through his painful memories. Through his grief, he grew – he became an artist through the sufferings of tearless nights – – and he returned.
275. – Dear Agnes! I have tested myself in the long, desert years, and now I am coming to you, lonely man that I am!
276. – Agnes, must I go away again – to solitude?
277. – I always felt a sense of peace and quiet joy when I was together with you – I didn't know why, – but I have thought so much about it during the years I have been away!

278. – I know now, Agnes. I love you!
279. – I have loved you all my life!
280. Epilogue
281. 15 years later, we meet a famous author in the happiest days of his life.
He called himself David Copperfield ...
282. ... but in fact his name was ... *Charles Dickens*.
283. (**Letter**) Most esteemed, god-graced author David Copperfield! / On
behalf of Australia and Old England I extend my greetings. Proud and
joyful to have known such a famous person as yourself, I am very pleased
to be able to write that *something has turned up*. I have accomplished
everything. / Your Micawber / Justice of the Peace.
284. THE END